SCIENCE FICTION/HORROR/FANTASY

inferno

ISSN: 0905-0477

No. 2; Mar. 1990.
Dkr. 10,-

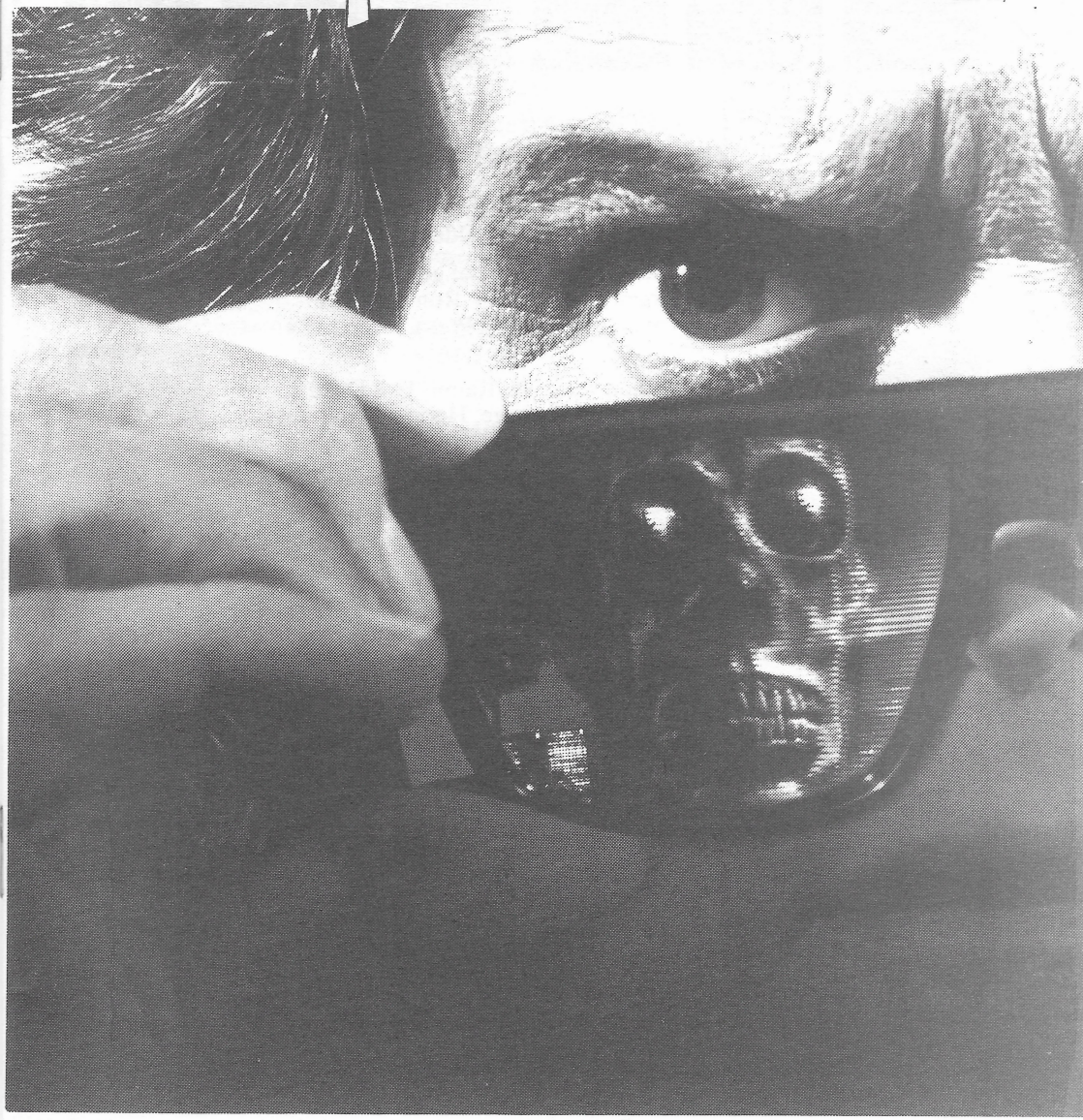

CARPENTER • GIALLIFILM • REVIEWS MM

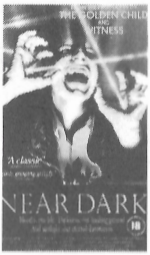

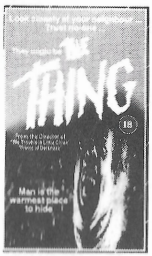

Er du også (re)inkarneret

HORROR/SPLATTER FAN?

Så har **VI** tilbuddet til **DIG**
Se omkring på siden!

Lutter guf for stærke nerver af geniale folk som Dario Argento, George A. Romero, Stuart Gordon, John Carpenter og Wes Craven til kun 175 kr/stk.

Endvidere kan vi tilbyde Raimis Evil Dead 2, Henenlotters Brain Damage, Hoopers Funhouse samt mange, mange andre.

Få tilsendt vores store videokatalog med 3000 titler indenfor alle genrer. Vi sender til hele Danmark nye, ubrugte videofilm i originale kassetter uden danske tekster.
Kun VHS og CD-Video.

LASERDISKEN
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

Tlf. 98 132222
Fax. 98 114959

INFERNO

No. 2
Marts 1990

ISSN: 0905-0477

OVERBLIK

LEDEREN *4*
Bloodstream af danske horrorfanzines!!!

JOHN CARPENTER *5*
Henrik Rytter fortæller om "Mørkets fyrste" og hans film.

GIALLI-FILM *10*
Thomas Rostock introducerer de gullige italienske Psychofilm.

KONKURRENCE *14*
Kun for INFERNOs læsere. Flot hovedpræmie!!!

VIDEO-LISTE *15*
Videopremierer i den fantastiske genre, fra august til december 1989. Af Jesper Ørsted.

TOO INTENSE! *18*
Monstercomicstrip af Pedro.

SKRÆKFESTIVAL *19*
Læs det foreløbige program, og notér (reservér) tid, sted og dato i din kalender.

INF, GÅR TIL FILMEN
Dit yndlingsfanzine laver monster-/splatterfilm.
Af Jesper Dannerfjord.

FILMREVIEWS *20*
BIFFEN: **The Abyss, The 'Burbs.**

ANOTHER DAWN
Sequels og atter Sequels; nye film på vej - i biffen og på video.

BIOGRAF-CHECKLISTE
Biografpremierer i den fantastiske genre 1989. -nb

FILMREVIEW *24*
VIDEO: **Hellbound: Hellraiser II.**

HENNES SKÅL *25*
GRU-fuld tegneserie af den norske illustator Thorstein Gundersen. Text: Erwin Neutzsky-Wullf.

FILMREVIEWS *28*
VIDEO: **They Live; Edge of Sanity.**

BØGER *29*
Bogen om Walt Disney; Neutzsky-Wulffs "Faust".

FANZINES *30*
To danske horror'zines: Søren Jacobsens "Phenomena" og Lars Hegnets "Bloody Darlings".

FACE 2
Læs hvad du kan glæde dig til.

CARPENTER-FILE *31*
Credit-liste til Carpenters film. -hr

INFERNO udkommer 4 gange årligt. Abonnement: Dkr. 40.00. Enkeltnumre: Dkr. 10.00.
Fås i udvalgte tegneserieforretninger, bladkiosker, biografer, videoshops etc. INFERNO v/Jens Sørensen, Vester Altanvej 16, 8900 Randers, Danmark. Giro: 545 38 79.

Oplag: Kun 1000 eksemplarer (samlerobjekt)

Dar tajes fårbæhål på ævntuæle trøgåg sdavefajl!

R RESTRICTED
UNDER 17 REQUIRES ACCOMPANYING PARENT OR ADULT GUARDIAN
®

INFERNO
udgives af
JENS SØRENSEN
VESTER Allévej 16
8900 RANDERS
DENMARK

Redaktør:
PEDER PEDERSEN

Redaktionelle medarbejdere:
HENRIK RYTTER;
SØREN JACOBSEN;
THOMAS ROSTOCK;
JESPER ØRSTED;
ERWIN NEUTZSKY-WULFF;
JESPER DAHNELFORD;
NIELS PETERSEN;
MORTEN PALSGAARD;
NICOLAS BARBANO

Art-work:
PEDRO!
Repro:
JESPER MØRK
Sats:
JENSEMANNEN

Tryk:
"KOPIMASKINEN"

Thanx: ERIK SØRENSEN; PN; ASE; FRANK MAT; "DUKSEDRENGEN (sorry we missed it)"; FAMILIEN; HEIDI; ABCOLLECTION; DANSK FILMINDUSTRI; "LYKANTROPS" CAST and CREW; MORTEN PC. !!!

Dedicated to
JOHN CARPENTER
(EVENTHOUGH YOU'RE NOT DEAD, YET)

© COPYRIGHT 1990 INFERNO INC.
COPYRIGHT TIL BILLEDMATERIALET TILHØRER DE RESPEKTIVE FILMS PRODUCENTER !!!

SIGNEVEDE BIDRAG UDTRYKKER ALENE OPHAVSMANDENS SYNSPUNKTER OG IKKE NØDVENDIGVIS REDAKTIONENS.

HE LOVES THIS CLUB CALLED "THE INFERNO"!

ET BLAD OM FILM OG KULTUR

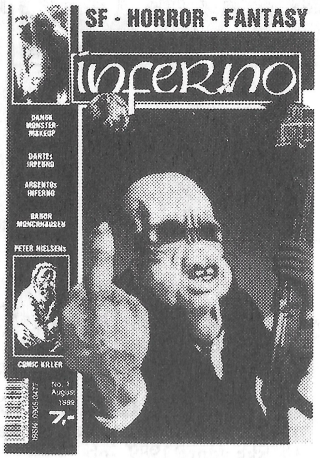

Der er nu gået næsten halvandet år siden, vi lavede det første nummer af Randersbladet "Two-Zone". Dengang var Tartaros' "Arcana" det eneste danske tidsskrift, som beskæftigede sig med HELE den fantastiske genre. Men sådan skulle det ikke blive ved med at være. I april sidste år udkom det fjerde nummer af "Two-Zone", der havde ændret sig fra at være et "sølle" skoleblads-agtigt film- og tegneserieblad til at blive et (halv-)seriøst science fiction-/horror-/fantasy-fanzine på landsplan (tack-nick).

Vi stoppede med "Two-Zone" for at starte på en frisk - det blev til det nuværende INFERNO, som første gang så dagens lys i august 1989 (a long time ago!). Samme måned nedlagde man Tartaros og dermed også "Arcana". INFERNO overtog rollen som landets eneste blad om den fantastiske genre (Nej! jeg har ikke glemt "Hvad skovsøen gemte" og "Proxima"; de er begge udelukkende science fiction-fanzines) og sikrede dermed denne fra den visse død på comaafdelingen Danmark!

And that's not all! - Der kommer assistance: Søren Jacobsens små rædselsnyhedsbreve, "Evil Mail", er blevet til skrækfanzinet "Phenomena". Søren er samtidig blevet med-redaktør på Klaus Johansens "HSG",der fra indgangen i dette år skulle omformes til at dække hele den fantastiske genre. Og mens vi endnu venter på Mads Dam-Larsens "Phantasm" (kommer vist nok i dette århundrede), har Lars Hegnet fra Aalborg netop udgivet første nummer af sit "Bloody Darlings".

Nu er der blot tilbage at håbe på, at denne strøm af danske 'zines med interesse i det fantastiske ikke vil få "bladfolkene" til at miste modet, men istedet være kvalitetsbevidste og lave tidsskrifter på højt niveau.

Held og lykke, blodbrødre!!!!

Pedro!

PEDER PEDERSEN

-redaktør

Fodnote: For et halvt år siden - i INFERNO no. 1 - lovede vi et nyt nummer i kvartalet, no. 2 skulle derfor udkomme i oktober 1989. Men hov, hvorfor så først nu? Vi har ganske enkelt været for lade, uoplagte, umotiverede (find selv lignende adjektiver, der er mange). Samtidig mistede vi i midten af oktober adgang til satsanlægget. Alt skulle dog nu være ordnet: vi har omstruktureret den øverste redaktion, og vi har fået "eget" textbehandlingsanlæg med laserprinter. Fire numre årligt er nu ikke længere umuligt. Til bladets bidragydere og læserskare: undskyld, vi lod jer vente!!!

JOHN CARPENTER

af **Henrik Rytter**

- And my whole philosophy of movies is that movies are not intellectual, they are not ideas; that is done in literature and all sorts of other forms. Movies are emotional, an audience should cry or laugh or get scared. I think the audience should project into the film, into a character, into a situation, and react.
- John Carpenter

Ovenstående filosofi kendetegner i høj grad John Carpenters film. Følelserne står i første række, fremfor dybsindige budskaber. Han præsenterer ofte traditionelle Hollywood-historier filmet på gammeldags professionel og funtionel vis (en stil som bl.a. Ford/Hawks/Wilder var kendt for), men alligevel med sine egne meget visuelle og æstetiske virkemidler. Virkemidler, der bliver brugt til at holde publikum på kanten af deres sæder, med neglene borede ned i armlænene. Ofte er der i John Carpenters film en betydelig del sort humor samt en masse referencer til instruktørens egne favoritfilm og -instruktører.

John Carpenter blev født i 1948 i Bowling Green, Kentucky. Allerede som ganske lille havde John Carpenter et brændende ønske om at blive filminstruktør. Hans yndlingsfilm var diverse Ford-/Hawks-westerns samt sci-fi-film som **Forbidden Planet** og **It Came From Outer Space.** Da han var otte år gammel tog han sin faders 8mm-kamera og filmede **Gorgon, The Space Monster** i en baggård med sine venner. I de efterføl-

gende år blev forældrene presset til en dag at sende ham på USC's (University of Southern California) filmafdeling. Her lærte han alle filmens tekniske aspekter: instruktion, klipning, fotografering m.v. Hans akademiske uddannelse blev bragt helt i orden takket være den hyppige forevisning af "de store mestres" værker (Orson Welles, John Ford m.fl.). Mens han studerede, lavede han to kortfilm: **Firelight** og **The Resurrection of Bronco Billy.** Sidstnævnte handlede om en mand, som desperat ønskede at blive westernhelt (sikkert noget Carpenter selv kan identificere sig med); og vandt en Academy Award for bedste kortfilm.

På universitet begyndte Carpenter på en tredie kortfilm, nemlig **Dark Star.** Filmen skulle filmes i 16mm, ville vare tre kvarter og havde et budget på $ 6.000. Men sammen med sin ven Dan (**Return of the Living Dead**) O'Bannon fandt han ud af, at der virkelig var potentiale i projektet. Filmen blev Carpenters baby og var fire år i produktion. Takket være forskellige investorer, især Jack Harris, blev spilletiden udvidet til spillefilmslængde, budgettet forhøjet til ca. $ 60.000, og den blev blæst op på 35mm.

Resultatet var en slags anti-**2001.** De metafysiske/religiøse elementer i **2001: A Space Odyssey** fornærmede Carpenter, og han besluttede sig for at lave en down-to-earth-movie om, hvordan man vasker sit undertøj, når man befinder sig i et rumskib.

Dark Star er navnet på det rumskib, i hvilket fire langhårede country-lyttende hippier færdes. Deres mission er at destruere ustabile planeter. Da commander Powell er død, har Doolittle (Brian Narelle) overtaget kontrollen. Talby (Dre Pahich) foretager sig ikke meget andet end at filosofere og kigge ud i rummet, til Boiler (Cal Kuniholm) og Pinbacks (Dan O'Bannon) store forundring. Da Pinback skal fodre en alien, som de har samlet op på en planet og som nu er deres mascot, går det galt. Uhyret undslipper, og fører Pinback ud i en Harold Lloyd-agtig jagt, som har sin vanvittige afslutning i en elevatorskakt. Da de passerer gennem en meteorstorm, bliver en af kommunikationslaserne beskadiget, hvilket gør, at en af de selvtænkende bomber armerer sig selv. I starten klarer skibets computer skærene, men senere må der filosofiske, eksistentielle samtaler igang for at overbevise bomben om, at den ikke må sprænge sig selv i luften.

Dark Star er fyldt med en originalitet og galskab, som genren har savnet i årevis, og lægger sig mere i retning af gamle sci-fi-film (end store budget-produktioner som f.eks. **2001** og **Close Encounters**) uden dog at efterligne disse. Uhyret, en badebold med kløer, er da også en hyldest til 50'ernes gummimonstre. **Dark Star** er en urimelig overset film, og den eneste mulighed for at stifte bekendtskab med denne kult-klassiker er via udenlandsk video.

John Carpenters næste film, **Assault on Precinct 13**, var en opdatering af Howard Hawks

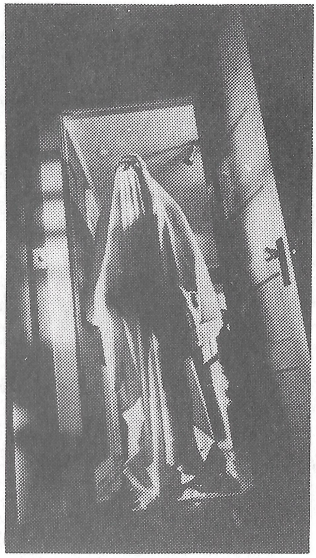

klassiske western **Rio Bravo.** Handlingen blev henlagt til en nær fremtid. Istedet for en sheriff belejret i sit fængsel af desperados, der vil befri en fange(som i **Rio Bravo**), er det her en bande hensynsløse forbrydere med automatvåben, som belejrer en politistation. Motivet er hævn. En lille pige er blevet hensynsløst udraderet af banden, og pigens fader har derfor dræbt nogle bandemedlemmer i frustration og vrede. Han tager flugten til den nærmeste poitistation, der kun er bemandet af 3 mennesker, pga. at den skal lukkes . Samtidig får en fangetransport problemer, da en af fangerne bliver alvorligt syg, og søger derfor også hen til stationen. Banden belejrer denne, og afskærer den således fuldstændigt fra omverdenen. Bandemedlemmerne indleder en række kamikazelignende angreb, og situationen bliver hurtig ganske intens og klaustrofobisk. John Carpenter viser her, at han på et lavt budget ($200.000) med ganske få ressourcer kan skabe en underholdende og gribende film med en spænding, der til tider når hårrejsende højder.

Da filmen blev vist på London Film Festival, begyndte folk at klappe og råbe som 14-

årige filmfans, og dette var den bedste anerkendelse John Carpenter kunne ønske sig.

For filmbuffs er der også en del krydsreferencer. Carpenter klippede selv filmen under pseudonymet John T. Chance (navnet på John Waynes hovedrolle i **Rio Bravo**), og han navngav sine to kvindelige hovedroller efter forfatterne på **Rio Bravo** (Leigh Brackett og Jules Furthmann = Leigh og Julie).

Assault on Precinct 13 var ikke noget var ikke noget boxofficehit for John Carpenter, så tilbuddene strømmede ikke ind, og derfor måtte han tage til takke med tilbud fra amerikansk tv. Det blev til en effektiv lille thriller med titlen **Someone's watching me** (aka **Highrise**), om en ung tv-instruktør, som flytter ind i et nyt boligkompleks. Her bliver hun (Lauren Hutton) udspioneret af en psykopatisk morder, der har udvalgt hende til sit næste offer. På grund af tv-mediets censur kunne Carpenter ikke lave filmen så barsk, som han først havde planlagt. Men tv-filmen skulle komme til at stå i skyggen af hans første boxofficehit **Halloween.**

Halloween er historien om en lille dreng, som slår sin søster ihjel på Halloween. Han bliver anbragt på en mentalinstitution, men 15 år senere flygter han fra institutionen og vender tilbage til sin hjemby på et morderisk hævntogt. Donald Pleasence er psykiateren, der har haft drengen under forvaring, og Jamie Lee Curtis er heltinden, som med denne film fik sit gennembrud og hurtigt blev kåret som den nye screamqueen.

Men drengen, Michael Myers, er ikke en mr. hvemsomhelst. Carpenter har tilført historien et overnaturligt element. Michael Myers er en dræbende maskine, der ikke kan slåes ihjel. Motivet får man aldrig forklaret, så det er op til tilskueren at afgøre om det er den rigtige bogeyman eller hvad? Carpenter springer elegant over moralske og sociale kommentarer, ganske som i **Assault on Precinct 13** hvor bandemedlemmerne både var puertoricanere, negere, hvide o.s.v., og går direkte til sagen. Her gælder det om at skræmme tilskueren.

I **Halloween** kunne John Carpenter rigtigt benytte sig af det store lærreds muligheder. Aldrig har manipulation af publikum været så effektiv. Grundet den store Panavision-ramme er der masser af rum til siderne. Rum, hvorfra en person pludselig kan springe frem. Carpenter er hele tiden et skridt foran tilskueren. Der sker intet, hvor der skulle være sket noget, og pludselig sker der noget uforventet. Det hele er en stor leg, og Carpenter ved, at vi ved det, og derfor fungerer **Halloween** som en stor hoppen-ud-af-stolen-film.

At Carpenter selv nogle gange både instruerer, klipper, skriver manuskript og laver musik er imponerende. At instruere og klippe lærte han på USC. At skrive har han lært sig selv. I virkeligheden hader han at skrive, men ingen skriver noget som passer ind i hans tankegang, derfor bliver han nødt til selv at gøre det. Af økonomiske årsager blev han også selv nødt til at lave musikken, og det hjalp også lidt, at hans far er musiklærer, og han således er vokset op i et hjem med klaver.

Produceret for kun $300.000, har **Halloween** den dag idag indtjent mere end $20.000.000, og har været udsat for utallige plagiater. Rent faktisk har den startet en undergenre kendt som slasherfilmene, i hvilke det går ud på for en eller anden psykotisk morder at slå parrende teenagere ihjel på flest mulige måder (fuck-and-die-temaet).

Kilder siger, at da filmen var færdig, sendte John Carpenter et brev til Dario Argento, i hvilket han skrev, at **Halloween** var hans "Argento-film".

Også **Halloween** var fyldt med referencer, her især til **Psycho.** Donald Pleasences rolle, Sam Loomis, var navngivet efter den rolle som John Gavin spillede i **Psycho** . Endvidere er Jamie Lee Curtis datter af Janet "brusebad" Leigh. Klip fra **The Thing** og **Forbidden Planet** blev også vist.

Halloween åbnede døre for Carpenter. Efter den tre timer lange tv-film **Elvis**, baseret på Elvis Presley's liv, med Disney barnestjernen Kurt Russell i hovedrollen, fik Carpenter en aftale med Avco-Embassy. Hans første film for dem var **The Fog.**

The Fog er en rigtig spøgelseshistorie. En af den slags folk altid har fortalt til deres bekendte en kold, mørk og stormfuld aften, hvor klokken nærmer sig spøgelsestimen. Og hvad ville være mere naturligt end at starte filmen på denne måde?! John Houseman fortæller, siddende ved et bål på stranden, om et skib der forliste for hundrede år siden på grund af en tyk tåge. Overleveringen siger, at når tågen kommer igen, vil de druknede søge

En scene fra Carpenters THE FOG (Tågen), 1979.

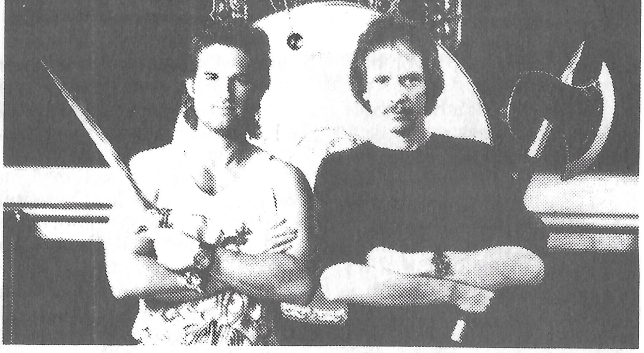

John Carpenter og Kurt Russell under optagelserne til BIG TROUBLE...

hævn. Men da tågen begynder at rulle ind, er det ikke kun hævn de druknede er ude efter.

Filmen stinker ligefrem af atmosfære og Dean Cundeys kameraarbejde er lamslående. Skuespillernes rollenavne er hovedsaligt navne på John Carpenters venner (f.eks. Dan O'Bannon, Tommy Wallace, Mrs. Kobritz o.s.v.) Tommy (**Fright Night 2**) Wallace spiller spøgelse sammen med effektmanden Rob Bottin. Hold iøvrigt øje med John Carpenter i en ukrediteret cameorolle i starten af filmen.

Den anden film for Avco-Embassy blev til ud af et gammelt manuskript, som John Carpenter havde forsøgt at sælge i årevis. Men da ingen ville købe, trådte han selv til. Resultatet blev **Escape From New York.**

I **Escape From New York** er Manhattan omgivet af en mur. Alle forbrydere bliver smidt derind og må klare sig selv så godt, som de nu kan. En revolutionær gruppe har besat præsidentens (Donald Pleasence) fly, og for ikke at blive dræbt bliver præsidenten skudt ud i en redningskapsel og lander... ja gæt hvor!! En hærdet forbryder, Snake Plissken (Kurt Russell) bliver sendt ind for at få præsidenten ud.

Det er en typisk tjubang-film, men samtidig også en flot og provokerende science-fiction-film. Miljø, våben o.s.v. er meget hi-tech-agtige (måske har James Cameron været inspireret), og det er ikke alle og enhver, der laver Manhattan om til et statsfængsel.

Escape From New York er nok den af Carpenters film, som er fyldt med flest injokes. Den er faktisk et selvstudium i disse, og mange mener, at det er for mange. Men til dem, der elsker disse injokes, er det bare at gå igang. F.eks. er der to rollenavne, som virker meget bekendte, nemlig Romero og Cronenberg. God jagt!!!

Escape From New York var en rimelig succes, så Carpenter var nu klar til "the major studios". For Universal lavede han filmen **The Thing.**

The Thing var en remake af en gammel Howard Hawks-film, **The Thing (from another world)** fra 1951, som var baseret på John W. Campbells roman "Who Goes There?" Men en remake i den forstand som Cronenbergs **The Fly** var i forhold til "den gamle flue".

Carpenter går sine egne veje med historien. Det drejer sig her om en alien, der kan antage enhver levende form og som kommer i konflikt med mændene på en amerikansk base beliggende på Antarktis.

Det er en klaustrofobisk, spændende, men også meget barsk film. Rob Bottins special-makeup-effects i **The Thing** er efterhånden gået hen og blevet en legende, og efter min mening er disse effekter den dag idag endnu ikke blevet overgået. Men folks umiddelbare reaktion i 1982 var, at denne gang var Carpenter gået for langt. Newsweek skrev: **"In sacrificing everything at the altar of gore, Carpenter sabotages the drama"**. Carpenter havde ellers i lang tid undgået blood'n guts, faktisk lige siden en lille pige blev skudt i brystet i **Assault on Precinct 13.** Denne scene, mente Carpenter, var grunden til, at filmen blev en økonomisk nedtur. Det samme skete igen. **The Thing** klarede sig kun lige akkurat pengemæssigt.

Men **The Thing** er et skoleeksempel på, hvordan man håndterer special-effects og regulær spænding. Og i disse splatterbevidste tider, går det mere og mere op for folk, hvilket mesterværk **The Thing** i virkeligheden er, og giver den den opmærksomhed, som den fortjener.

Dean Cundey overgik igen sig selv, mens John Carpenter denne gang havde overladt musikken til Ennio Morricone. Ennio Morricones musik er faktisk en reproduktion af John Carpenters egen sound.

Men efter **The Thing** var der stadigvæk opgaver at tage fat på. Carpenter var blevet kontaktet af Richard Kobritz (som han havde arbejdet sammen med på **Someone's watching me**). Kobritz havde sikret sig rettighederne til Stephen Kings "Christine", og Carpenter slog til.

Christine er historien om en dreng, Arnie Cunningham (Keith (**Dressed to Kill**) Gordon), og hans irrationelle forelskelse i sin første bil, en Plymouth Fury 1958 med kælenavnet Christine. Men bilen har imidlertid sin egen sjæl, så da Arnie viser sin kærlighed til Leigh (Alexandra (**Paper Dolls**) Paul) bliver bilen jalous og begynder at udrydde Arnies venner og fjender én for én.

Carpenter viste her en stor interesse for de følelsesmæssige elementer, som skulle komme til at dominere hans næste film.

For $10.000.000 fik Carpenter lavet en ujævn, men alligevel ret sjov og spændende film, der er en hyldest til de gode gamle dage.

Christine bliver af Carpenter behandlet som enhver anden skuespiller. Vi får close-ups, og kameraet bevæger sig rundt om bilen, som var det en skuespiller. Carpenter har altid været fascineret af maskiner, så han

kan genkende Arnies kærlighed til Christine. Hans egen kærlighedsaffære centreres om en maskine, nemlig helikopteren. Carpenter siger selv, at en af de vigtigste begivenheder i hans liv var, da han fik sit helikoptercertifikat i 1982.

"Director John Carpenter has gone straight" skrev Los Angeles Times, da hans nye film **Starman** havde premiere. **Starman** var et skridt bort fra de hårrejsende ting, Carpenter ellers havde beskæftiget sig med. I **Starman** er det følelserne, der hersker.

Et rumskib er blevet skudt ned, og fartøjets passager (Jeff Bridges) flygter fra nedstyrtningsstedet til den næste stat (med hjælp fra Karen Allen), for at blive samlet op af sine fæller tre dage senere. På denne rejse lærer Bridges og Allen en hel del om hinanden, og der er herfor lagt op til det helt store sentimentale udstyrsstykke. **Starman** er en rigtig roadmovie, og selvom Jeff Bridges blev Oscarnomineret, og venligtsindede rumvæsner var på mode (p.g.a. E.T.) var det ikke nok til at redde filmen, og ganske som med **The Thing** løb det hele kun lige rundt.

Men store udstyrsstykker var Carpenter endnu ikke færdig med. Med **Big Trouble in Little China**, som kostede $19.000.000, smed Carpenter elementer fra alle sine favoritgenrer sammen i en stor pærevælling. Her var elementer fra kungfu-, action-, komedie-, kærlighed-, fantasy- og westernfilm.

Det blev til en lidt rodet affære, med en til tider hysterisk forvirrende undertone. Plottet er ganske simpelt. En trucker kører ind i Chinatowns nattetåge og bliver rodet ind i en verden af magi og mystik.

Da publikum også svigtede denne film, kom Carpenter lidt ned på jorden igen. Han tænkte på at opgive instruktørrollen, men med **Prince of Darkness** fandt Carpenter igen tilbage til sine rødder og vendte de kunstige Hollywoodprodukter ryggen. Takket være en 4-filmsaftale med Alive Films, har Carpenter nu fuld kreativ kontrol over sine film (noget han døjede med under Columbia og 20th. Century Fox). Budgettet er blevet sat drastisk ned (fra ca.$20.000.000 til $3.000.000), og det er på denne måde Carpenter fungerer bedst.

For lang tid siden er Satan blevet indespærret i en kæmpe glasbeholder. Beholderens eksistens er blevet hemmeligholdt af en katolsk sekt. Men nu er hemmeligheden brudt. En præst (Donald Pleasence) har opdaget en bog, der fortæller at der i virkeligheden kun eksisterer én gud, en antigud, der lever i vort spejlbillede. En professor (Victor Wong) i moder-

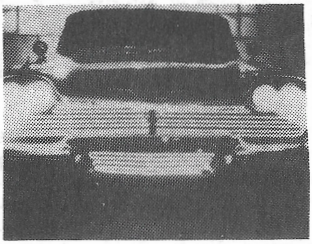

ne fysik bliver kontaktet af præsten, og han og hans studenter bliver sat til at undersøge glasbeholderen og oversætte den fundne bog. Men da studenterne begynder at forsvinde én efter én, er fanden (eller Satan om man vil) løs i bogstaveligste forstand.

Carpenter er tilbage med alle sine traditionelle virkemidler og hvilket resultat! Atmosfære så tyk som gule ærter og en overvældende stilistisk sans, krydret med et par enkelte fremragende effekter.

Prince of Darkness blev en økonomisk succes, og publikum viste også deres gode vilje over for Carpenters tilbagetræden i horror-genren, ved at belønne **Prince of Darkness** med førsteprisen på Avoriaz-festivalen.

Hans næste film for Alive Films, og foreløbig den sidste, **They Live**, er en sci-fi politisk satire, der stiller spørgsmålet om, hvad der ville ske hvis jorden blev ledet af ikke-jordiske væsener. Det er en variation af "fremmede iblandt os"-temaet, som **Invasion of the Body Snatchers** omhandlede. Men i bund og grund er det en western. Den ensomme helt, der kommer til byen og er den eneste, der kan "rydde op" (for yderligere uddybning af **They Live** se videoanmeldelsen side 28).

En ting som optager Carpenter meget er hans hyppige brug af de samme folk for og bag kameraet. Carpenter arbejder bedst sammen med folk, han kender og synes godt om, og dette smitter som regel af på den færdige film. Listen af hyppigt brugte navne er lang, men f.eks. kan nævnes Dean Cundey, Kurt Russell, Alan Howarth, Charles Chyphers, Donald Pleasence, Victor Wong, Dennis Dun, som navne man vil lægge mærke til.

John Carpenter er stadig en overraskelsernes mand. Med sine to sidste film har han vist at han er tilbage i fin form, og at vi kan vente os meget af ham. Til dem, der efterhånden er blevet trætte af sterile Hollywoodprodukter kommer Carpenters kompromisfrie film som et kærkomment plus. Hans evne til at få et publikum til at reagere er en sjældenhed hos nutidens store instruktører. Men midlet er ganske simpelt:
han har respekt for sit publikum!

Allerede nu begynder jeg at tælle dagene til den dag, hvor den næste John Carpenter-film får premiere i den lokale biograf. ●

JOHN CARPENTER-FILE på side 31.

GIALLI FILM

Igår, idag, imorgen og på video!

af **Thomas Rostock**

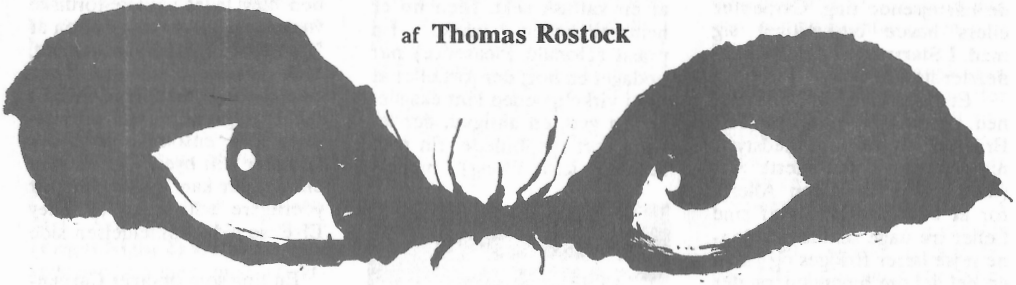

Giallo er italiensk og betyder gul.
Udover den solbeskinnede farve forbindes ordet også med en helt speciel thrillergenre, der har jagten på og afsløringen af maskerede, psykopatiske mordere som et gennemgående fællestræk.

Udtrykket stammer fra tiden omkring anden verdenskrig, hvor manglen på rent, pænt og hvidt kvalitetspapir drev de italienske krimi-udgivere til en billigere og mere økonomisk løsning: den tynde, *gullige* slags. En eskapisthungrende befolkning kunne ikke have været mere ligeglad. Om så teksten var blevet trykt på madpapir, ville den have solgt som varmt brød. Succes behøver ingen indpakning.
Det var en ting, Italiens Hitchcock Dario Argento fandt ud af tredive år senere, da han i de tidlige 70'ere inspireret af spæde filmforsøg som Mario Bavas *The Evil Eye* (*La Regazza Che Sapeva Troppo* - 1962) og *Blood and Black Lace* (*Sei Donne per l'Assassino* - 1964) samt Frederic Browns litterære hovedværk *The Screaming Mimi* genskabte genrekonventionerne på det store lærred, og tilførte sit eget særprægede visuelle touch. Med film som *The Bird With The Crystal Plumage (L'Uccello dalle Piume di Cristallo)* og *Deep Red (Profondo Rosso)* sørgede han for den gule »farves« fortsatte eksistens og medfølgende popularitet. Folk flokkedes simpelthen til biografsæderne (det er ligesom nemmere end at tæske sig gennem en trivialroman), mens filmproducenterne gik i bro. Her anede de muligheden for en rentabel investering i billioner af lire. At tænke sig, et produkt som var hurtigt at lave og let at sælge!

Således blev det og er det den dag idag. Den italienske exploitationsfilmindustri rider stadigvæk på Giallo-bølgen og har ingen intentioner om, at den profitable »surfing« skal holde inde. Alligevel har tendensen de sidste to-tre år været decideret nedafgående. Et forhold pengemændene og forretningsinteressenterne må tage sin del af skylden for, idet de længe har drevet rovdrift på markedets bæreevne uden på nogen måde at kompensere for dette gennem udvikling af nye, kunstneriske talenter indenfor produktionsmiljøet.

En sådan taktik må og skal give bagslag. Man behøver ingen særlig veludviklet fantasi for at forestille sig, at selvsamme investorer en dag vil stå med håret ned af nakken, når den brilliante Argento bestemmer sig for at gå på pension (han kan lige vove!!). For hvem skal så arve hans trone og føre traditionen videre?

Med Argentos afgang vil en væsentlig inspirationskilde falde bort, og uden friskt blod til at opdatere og nyfortolke genrens formsprog, er Giallo'en at betragte som en død sild. Både i kunstnerisk og forretningsmæssig sans.

Argento synes dog selv at være lydhør overfor dette problem. Siden dannelsen af sit eget produktions-

selskab DAC (Dario Argento Company) i 1984 er han nemlig trådt ind i producerkapaciteten er par gange. Som han selv siger: »Jeg ser min rolle i DAC-film som en måde at hjælpe andre på, sådan som jeg blev hjulpet, dengang jeg startede min karriere«.

Hidtil er håndsrækningen gået til projekter af »fantastisk« karakter, såsom veteranen Lamberto Bava *Demons* (*Demoni*) og den unge Michele Soavis *TheChurch* (*La Chiesa*), men selve initiativet fejler ikke noget, og man har vel lov til at håbe på en afsmittende effekt på Giallo-genren i nærmeste fremtid. Specielt Soavi gør indtryk og bør tilskrives de største chancer for at hale industrien op af dødvandet i et kommende post-Argento miljø.

Herhjemme har vi ikke mærket meget til Giallogenrens udvikling eller rettere mangel på samme.

På trods af et stærkt ekspanderende videomarked og en forfærdelig masse videoprogrammer er det stadig småt med udbuddet af Giallifilm. Vejen fra Italien til Danmark er lang og snoet, og de få tilfælde, hvor videoselskaberne vover pelsen ved at sende et italiensk produkt på banen, sørger PR-folkene som oftest for en maksimal tilsløring af oprindelsesstedet og en strømlinet forsidelayout med rod i amerikanske forbilleder.

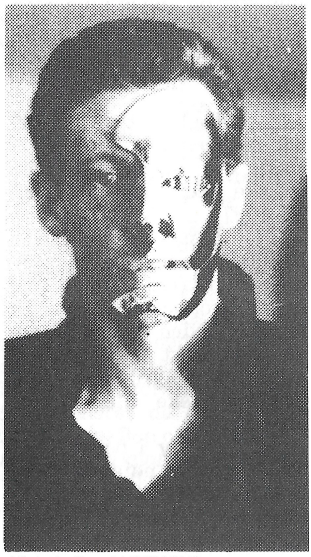
Michele Soavi i DEMONS

Det ville være overordentlig nemt at fordømme denne lanceringspolitik og råbe op om undertrykkelse af nationale særpræg, hvis ikke lige det var for Giallo-industriens *egen* åbenbare leflen for det internationale marked. Brugen af engelske og amerikanske »stjerner« (John Saxon, John Steiner, Mimsy Farmer etc.) og påklistrede pseudonymer (Humphrey Humbert = Umberto Lenzi, Louis Fuller = Lucio Fulci etc.) understreger med al (u)ønskelig tydelighed, at italienernes tanker er på salg over landegrænserne og endnu mindre på kunstnerisk integritet.

Desto mere ufattelig er det, at en distinkt italiensk sensibilitet på det visuelle område rent faktisk undslipper disse markedsøkonomiske interesser, og giver Giallo'en den identitet, man skulle tro var en umulighed.

Et møjsommelig opbygget referencekatalogindeholdende billeder af ekstrem vold, flashbacks/-drømme, fallocentriske objekter (knive, økser og barberknive), nøgne kvindekroppe, sort-handskede galninge og blodsprøjtende ofre kombineret med art nouveau scenografi, dualistisk lyssætning svævende et sted mellem spinkel og tung atmosfære, og accentueret kameraarbejde skaber en uomtvistelig særegen kvalitet, der i sidste ende *må* aftvinge en form for respekt for Giallo'en som genre med egen værdi og drivkraft.

Man kunne derfor ønske, at videoselskaberne ærligt og redeligt tog fat her. Ved at henlede opmærksomheden på italienernes visuelle begavelse, er jeg sikker på, at et langt større videopublikum kunne komme til tale, og dermed også en hyppigere udlejning. Oplysninger skader i hvert tilfælde ikke, og afføder gerne forståelse med efterfølgende interesse.

Realistisk set er det dog svært at tro på sådan en udvikling. Kortsigtet pengebegærlighed er dertil desværre en sygdom, der forlængst synes at have bidt sig fast i videoudgiverne her til lands, og med en spredningseffekt tangerende den sorte pest er denne højst smitsomme state-of-mind sandsynligvis kommet for at blive (ikke at det ville være for godt for helbredet på anden vis - tænk bare på det chok, man ville få, hvis man en dag løb ind i et selskab skiltende med en filosofi bag sit filmvalg og en kærlig hånd i præsentationen af samme. Lige til en hjerteambulance og intensiv indlæggelse skulle jeg mene!).

Nej, den seriøst interesserede videobruger (ja, dig!) er henvist til *selv* at hive forstørrelsesglasset frem fra skuffen og foretage et mindre detektivarbejde, hvis han/hun skal gøre sig håb om at opdage Giallogenren. En opgave, der godt umiddelbart kan virke uoverskuelig, men som med en smule tålmodighed og lidt bistand fra INFERNO-redaktionen nok skal kunne klares i en snæver vending. I det øjemed er det følgende tip om, hvad der er værd at kaste sig over, og hvad der er værd at undgå som sin kyssesyge moster.

Bedst af alle ikke-Argento Gialli-film er Michele Soavis instruktørdebut *Stagefright - Aquarius (Deliria)* fra 1986, udsendt her-

hjemme på Irish-mærket med den franske distributørs hårdt-pumpede titel *Bloody Bird* intakt.

Omhandlende massemorderen Irwing Wallaces one-man show-down med et lille teaterkompagni, fungerer filmen som perfekt propaganda for Giallo'en. Smukke visuelle passager grænsende til det hallucinatoriske blander sig med en usædvanlig udspekuleret tematik, der jonglerer begreber som Kunsten, Livet og Døden (stort K,L og D) lettere end tyve franske film tilsammen.

God støtte fra Renato Tafuris stemningsfyldte fuji-color fotografi, Simon Boswells velafrettede underlægningsmusik, og en unavngiven scenograf hjælper, men når alt kommer til alt er det i virkeligheden Argento-assistent Soavis gudbenådede billedpoesi, som forvandler *Bloody Bird* fra snusket salgsvare til ægte, uforfalsket kunst.
Et mesterværk og så absolut et *must* næste gang turen går forbi videoforhandleren. Pæn kopi forresten.

Mystere (Nordisk-Film Video har med egen indavlet logik givet den danske titel et ekstra bogstav: *Mysterie*) fra 1983 er Carlo Vanzinas første Giallo-film, og det kan ses. Slap intrige om den iskolde og dødkedelige luksusluder Mysteres»uvildige« intervention i en spion/-mikrofilm affære fører ingen andre vegne end til videomaskinens fast-forward knap. Eks-Bond pige og fotomodel Carole Bouquet overspiller sin hovedrolle, så man krummer tæer, og utroligt nok får hun professionelle folk som Jonh (*Tenebrae*) Steiner og Janet (*City of the Living Dead*) Argen til at følge trop i hysterisk tovergearede dialog udvekslinger. Hvorfor satte ingen en stopper for dette under optagelserne? Vanzina har vist langt stærkere form med tidligere ungdomsfilm a la *Varme Drenge*, og burde følgelig vide bedre. Undgå venligst!

Nothing Underneath (Sotto il Vestito Niente) fra 1985 med dansk titel *Modelmordene* (ABCollection) er Vanzinas andet forsøg indenfor genren, og langt mere vellykket.

Historien om amerikanske skovrider Bobs (Tom Schanley) telepatintuitive søgen efter forsvundne tvillingesøster og fotomodel Jessica i et moralsk korrupt Milano åbner ganske vist muligheden for instruktørens vanlige fascination/væmmelses-spil overfor pikante emner som lesbisk kærlighed, russisk roulette, stofmisbrug, diamantbedrageri og dyrt lingeri - men istedet for at forfalde til den kliniske distanceringsstrategi, der skænkede den stramtandede *Mystere*, vælger Vanzina denne gang at smide hæmningerne overbord og koncentrerer sig om en hårdere og betydelig aggressivere indfaldsvinkel til stoffet.

Den nyvundne løssluppenhed betyder, at de værste prætentioner til realisme soves over, og at den markante fremgang i Vanzinas evne til at slæbe den ene underholdende tarvelighed efter den anden foran kameraet ikke overraskende får slutresultat: En skamløs opulent og glorificerende karikatur af det italienske jet set og modelverdenens postulerede dekadence.

Læg hertil en sakseglad morders grafiskt udpenslede fremturen, og filmen fastcementerer sin position som kuriøs, topprofessionel voldsmasturbatorisk pubertetsfantaseren af høj håndværksmæssig standard.

Ekstra plus er bestemt danske Renee Toft Simonsen. Hun optræder på slap line med en halvimproviseret monolog om sin opvækst i Jylland (et highlight!) for derefter at smide tøjet sammen med et dusin andre attråværdige skønheder. Donald Pleasence beholder heldigvis sit på, men misser forståeligt med øjnene i sin rolle som italiensk politiinspektør.

Opstyltet fotografi af Beppe Macari, poppet indendørsarkitektur, og en kraftig dosis *Body Double*-»inspireret« musik af Pino Donaggio runder dette sleazy opkog af og sikrer, at produktet vil glide smertefrit ned en dag, hvor du ikke ved, hvad du ellers skal tage dig til.

En personlig favorit, og dermed en advarsel til feminister og anden humørforladt godtfolk: Lej hellere *Kramer mod Kramer* og spar på hadebrevene til INFERNO

De bare bryster dukker op igen i Polygrams *A Taste For Fear* (det er den danske titel - jeg sværger!) fra 1987.

Instruktør Piccio Raffanini lader sin kameralinse registrere bunkevis af nøgne kroppe og indsmurte muskler, uden at det på noget tidspunkt bliver tilnærmelsesvis så »gribende«, som den italienske titel *Pathos* proklamerer.

Det er i bedste fald stillestående, nøjagtig som filmens kredsen om »kunstfotograf« Diane (Virginia

Hey) og hendes daglige »arbejde« (Raffaninis påskud for de uendelige scener med vellystige modeller og poserende bodybuildere). Thrillerelementet er minimalt, og den obligatoriske knivsvingende psykopat figurerer nærmest som en eftertanke. Der opereres en del med et futuristisk overklassemiljø, men det bliver på de få laserskuds niveau.Romano Albani fotograferer naturligvis lige så flot, som han altid har gjort (man husker Argentos *Inferno* og *Phenomena*) og er den eneste, hvis renomme overlever denne sovepille af en Giallo-film.

Kun for »hardcore« genre fans med hang til pæne patter!

Lamberto Bava har solgt sin sjæl til italiensk TV og kabelnetkonglomeraterne. Det er sikkert og vist.

Efter denne lovende debutfilm *Macabro* (der fortsat kan opdrives i nogle steder i Danmark under Filmlabs titel: *Macabre*) er det gået jævnt ned af bakke for Mario Bavas søn. En kort succes med den Argentoproducerede *Demons* hjalp ikke på de kunstneriske ambitioner, og den godmodige instruktørtype har nu helt og holdent indrettet sin hverdag på de rutineprægede TV-film.

You'll Die at Midnight (*Morirai a Mezzanotte*) fra 1986 skulle være en af disse flovheder - udsendt af Panorama Video med dansk titel *Kl. 12 Midnat* - og med Bavas skammekrogspseudonym John M. Old jr. (farmand brugte nom de plume John M. Old) samt TV-selskabet Reteitalias bomærke flimrende henover den indledende fortekstmontage fra Roms pittoreske tagtoppe signaleres da også faretruende om flop og fiasko the grand old italian way: Altså forventet kulkældermateriale par excellence i sådan cirka 90 stive minutter, og dermed nok til at give den mest hærdede seer lysten til at kaste håndklædet i ringen, allerede før kampen tager sin begyndelse.

Men som bekendt belønnes udholdenhed ind imellem (okay, det *er* sjældent i videoverdenen), og trodser man sine fordomme i denne ombæring, får man - gisp! chok! - helt overrumplende og meget uventet et hæderligt stykke Giallo-arbejde på hånden indeholdende fin musik af Claudio Simonetti, acceptabelt foto af Gianlorenzo Battaglia, og over-middel skuespilpræstationer af bla. Lara (*Ghosthouse*) Wendel.

Glem det delvis løftede plot fra Argentos *The Bird With The Crystal Plumage* -forvekslet motivation - og pejl radaren ind på de flere spændende enkeltsekvenser, Bava disker op med.

Her demonstrerer han på diverterende vis, at han stadig har potentialet til noget større og bedre, men indlysende mangler skubbet i den rigtige retning (senere TV-film som *Dentro Il Cimitero* (1987) og *La Casa Dell'Orca* (1987) understreger den bidende nødvendighed af dette super-los i røven fra enten en stærk producer eller en nær ven - helst på 24 timers basis).

Som det står nu, er pågældende film hverken top eller bund for genren. Den tåler gennemsyn, så længe man er indstillet på at overse store huller i helhedskonstruktionen og forstår, at TV-mediet ikke tillader alt for mange overtræk på et i forvejen indskrænket blodbudget. Splatterfans kan tage det som et »no go« tegn.

Og fremtiden for Lamberto? Tja...

The New York Ripper (Lo Squartatore di New York) fra 1982 er zombie-indvoldsmester Lucio Fulcis

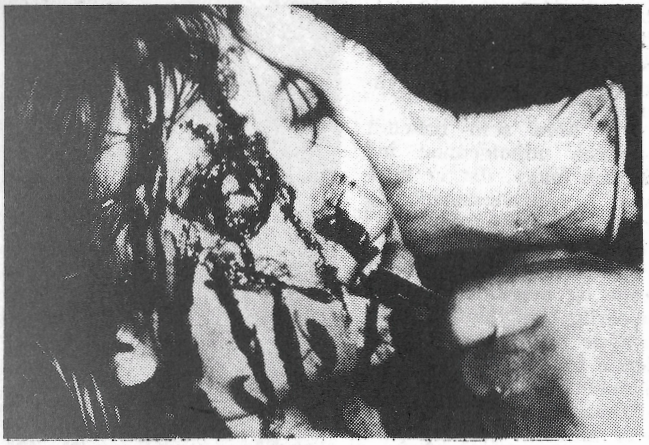

bidrag til Giallo'en, og en af de mange film han trykkede af, inden han i 1986 styrtede om med hjertestop midt under optagelserne til det erotiske drama *The Devil's Honey (De Lange Negles Nat* - netop kastet på markedet af ABCollection).

Den »gode« nyhed er, at han skulle være på benene igen efter et kirurgisk indgreb og et længere hospitalsophold, mens den dårlige relaterer til den kvalmende, ondskabsfulde atmosfære *The Ripper* udgyder. Fulci synes i denne lowbudget ånds-indsats at gå på korstog mod hele den kvindelige befolkning bosat i The Big Apple og skyer ingen midler, når det gælder om at pointere sit had med fysisk maltraktering: Barberblade i øjne (typisk Fulci-fiksering) og i brystvorter, knuste flasker i solar pleksus, og knivsopsprætning i et uheldig offers »joy trail« står på programmet, alt imens Luigi Kuveillers kamera zoomer ind og ud på de eklatant talentløse make-up effekter holdt i ulækre brune leverpostejsfarver. Jeg er ikke hellig, men det her er for meget!

Befolket med de værste stereotyper, lige fra den trætte, nedslidte politiinspektør (Jack Hedley) til den pæne, uskyldige heltinde (Almanta Keller), halter filmen afsted, udfyldende hver eneste lille bitte pause - og dem er der mange af - med peepshow sex og andre lignende lærerige oplevelser fra Times Square/42nd Street-området.

Oplagt er det, at Fulci føler sig som »a duck out of water« i en handling, der ikke inkluderer zombier og gotiske elementer eń masse, og ligeså oplagt er det, at denne bundskraber af en sadistisk genrefilm kun fortjener at blive set af de mest uhelbredelige Fulcifans. Mindre entusiastiske seere henvises til tidligere værker som *House By The Cemetery (Quella Villa Accanto al Cimitero* - 1982) og *The Beyond (...E Tu Vivrai nel Terrore! L'Aldila* - 1981). De viser i det mindste den vrede gamle mand med det svage hjerte fra en mere »human« side.

Tilbage er blot at komplimentere Irish for en udgivelse i letterbox formatet, og samtidig håne dem for den forrykte danske titel: *Blodig Voldtægt*. Udover at være total misvisende, havde jeg det også mindre godt, da en temmelig ufølsom videoekspedient gjaldede selvsamme gloser ud over den lokale audio-visuelle biks til stor forargelse for de tilstedeværende kunder. What a moment! I gør klogt i at undgå *det* optrin. ●

STOR KONKURRENCE:

FIND PÅ EN DANSK TITEL TIL DIN YNDLINGSFILM!!

REGLER: Alle kan deltage! Alt, du behøver at gøre, er at sende os et stykke papir, hvorpå du har skrevet, hvad du synes, din yndlingsfilm (eller en anden film, blot genren er sf, fantasy eller horror) skulle have heddet på dansk! Det dur selvfølgelig ikke at foreslå f.eks. **I en kælder sort som kul** som dansk titel på **Prince of Darkness**, for den titel har allerede været brugt. Find selv din helt egen titel.! Du må gerne sende mere end eet forslag!

PRÆMIE: Blandt de indsendte forslag vil en jury bestående af direktører fra danske filmselskaber udvælge det bedste. Kriterierne er følgende: Titlen skal være dansk og misvisende, bære præg af lav intelligens og klinge dårligt; det anbefales desuden, at man forsøger at være vittig, eller kompenserer ved at lade ordet "røv" indgå i titlen. Vinderen vil blive tilbudt en stilling som chef for presseafdelingen på et stort dansk filmselskab.

Sidste frist for indsendelse er d. 20. marts 1990. Vinderen får direkte besked; vindernavn og vindertitel offentliggøres i næste nummer af INFERNO.

Skriv til:
INFERNO
v/Jens Sørensen
Vester Altanvej 16
8900 Randers
Danmark

Mærk kuverten: **Danske titler!**

AVORIAZ 1990

For kort tid siden blev den 18. horrorfestival i Avoriaz, France, afholdt. Den sovjetiske film WIFE OF A GASOLINE SALESMAN vandt "Grand prix'en" - foran bl.a. PET SEMATARY og VAMPIRE'S KISS - og står således side om side med THE TEXAS CHAIN SAW MASSACRE, CARRIE, HALLOWEEN, PRINCE OF DARKNESS og DEAD RINGERS; tidligere års vindere.
Håber filmen får dansk premiere, den virker tilpas weird!!!

VIDEOPREMIERER I DEN FANTASTISKE GENRE: AUGUST - DECEMBER 1989

Jesper Ørsted

Inst. = instruktør.

ALIEN FROM L.A.
(Alien from L.A.)
USA 1988.
87 min.
Inst: Albert Pyun.
Sci-fi-eventyr. Wanda (Kathy Ireland) rejser til Afrika for at finde sin forsvundne far. Hun støder på hans journaler, der fortæller, at rumvæsner er kommet til jorden i flyvende byer.
Release: okt. ABCollection.

BABY DOLL
Danmark 1988.
90 min.
Inst: Jon Bang Carlsen.
Hifi.
En nybagt mor holder barselsorlov på sin bedstemodersgård og trues snart af et gådefyldt opgør fra fortiden.
Release: sept. Metronome.

BEETLEJUICE
(Beetlejuice)
USA 1988.
86 min.
Inst: Tim Burton.
Hifi.
Gyserkomedie om et par spøgelser, der har problemer med at skræmme folk.
Release: sept. Metronome/Warner.

CANNIBAL WOMEN
(Lækre mænd - en grillfest med vor helt på menuen)
USA 1988.
85 min.
Inst:J. D. Athens.
Hifi.
Camp-eventyrfarce. En benhård forsker skal udforske Piranha-stammen, hvor magtsyge kvinder spiser deres mænd i tide og utide. Med Adrienne Barbeau, Sharon Tweed og Karen Mistay.
Release: aug. Esselte.

CROSSTALK
(Crosstalk)
Australien 1982.
80 min.
Inst: ?
Hifi.
Thriller. Ed Ballingers computer bliver vidne til et mord, som sætter Eds liv i fare.
Release: aug. Esselte.

DEAD MAN OUT
(I bødlens venteværelse)
USA 1988.
89 min.
Inst: Richard Pearce.
Psyko-gyser om dødsdømte Ben, der gennem sine otte år i fængsel har kæmpet for benådning. Han får et nervesammenbrud og erklæres sindssyg.
Release: efterår, Irish.

DOIN' TIME ON PLANET EARTH
("10 - 4" fra oven)
USA 1988.
83 min.
Inst: Charles Matthau.
Sci-fi-komedie om den 17-årige Ryan opdager, at han er et rumvæsen. Da han senere får besøg af to andre rumvæsner, heraf den ene en sød pige, er hans damesorger ovre.
Release: sept. ABCollection.

DR. ALIEN
((S)Experiment)
USA 1988.
85 min.
Inst: Dave DeCoteau.
Hifi.
Camp-/sci-fi-farce om bogormen Wesley, der af den sexede biologivikar får en indsprøjtning, som skaber en sondeagtig udvoksning på fyrens hoved. Den dunker og får pigerne til at smide toppene. Med Judy Landers.
Release: aug. Esselte.

DR. JECKYLL & MR. HYPE
(Dr. Heckyl og Mr. Hype)
USA 1986.
97 min.
Inst: Charles B. Griffith.
Gyserkomedie efter R. L. Stevensons roman. Med Oliver Reed som den hæslige Jekyll med et hjerte af guld - og den diamentralt modsatte Hype, en flot men selvoptaget galning.
Release: sept. ABCollection.

THE EDGE OF HELL
(Djævelens rede)
USA 1987.
89 min.
Inst: ?
Heavy metal-gyser med Jon-Mikl Thor i kamp mod utallige dæmoner.
Release: okt. Egmont.

EDGE OF SANITY
(Mord i blonder)
Se videoanmeldelsen side 29.

EVIL DEAD II - Dead by Dawn
(Evil Dead II - Udrydderen)
USA 1987.
81 min.
Inst: Sam Raimi.
Skrækfilm om dæmoners besættelse af døde. Med Bruce Cambell.
Nb! THE EVIL DEAD (1982) er ikke udsendt på dansk video, men den engelske censurede videokopi kan lejes i bl.a. Video- og filmudlejning i Fredensborggade, København.
Release: sept. ABCollection.

FAIR GAME
(Fair game)
Italien 1988.
77 min.
Inst: Mario Orfini.
Gyser. En mand låser sin eks-kæreste inde sammen med en grøn mamba.
Release: sept. Egmont.

FREDDY'S NIGHTMARES
(Freddy's mareridt - Den morderiske begyndelse)
USA 1988.
47 min. (der står 110 min. på coveret).
Inst: Tobe Hooper.
Gyser. Tv-serie-prequel til A NIGHTMARE ON ELM STREET.
Release: okt. ABCollection.

FREDDY'S NIGHTMARES
(Freddy's mareridt 2 - Rædslernes nat)
USA 1988.
47 min.
Inst: ?
En studine har besluttet sig for at tilbringe Skt. Hans Aften i universitetets laboratorium - Det samme har Freddy.
Release: okt. ABCollection.

FRIDAY THE 13TH - The New Blood
(Fredag d. 13. del VII)
USA 1988.
85 min.
Inst: John Carl Buechler.
Gyser. Forvirret teenage-pige genopliver massemorderen Jason ved hjælp af overnaturlige kræfter.
Nb! De foregående seks film findes på video, nr. 1 er udgivet af Metronome, de øvrige af Esselte. Nr. 2 hedder bare ØKSEMORDEREN og nr. 6 vist i biografen som JASON LEVER er på video omdøbt til F.13 nr. 6.
Release: okt. Esselte.

FRIGHT NIGHT II
(Gysertimen 2)
USA 1988.
100 min.
Inst: Tommy Wallace.
Hifi.

Gyserkomedie. Charley og Peter Vincent jages af vampyren Carmen, der er søster til Jerry (vampyren i GYSERTIMEN 1985).
Release: sept. Pathé Nordisk/CBS-FOX.

FROM THE DEAD OF NIGHT

(Mørkets vogtere)
USA 1988.
110 min.
Inst: Paul Vendkos.
Gyser. Joanna (Lindsey Wagner) udsættes for flere mordforsøg, indtil hun rejser til Mexico. Desværre fejrer mexicanerne "Dødens fest".
Release: efterår, Irish.

GHOST WRITER

(Spøgelse på afveje)
USA 1989.
85 min.
Inst: Kenneth J. Hall.
Hifi.
Gyserkomedie. Den afdøde Hollywoodstjerne Billie Blaine (Judy Landers) hjemsøger en journalist for at opklare sit eget mord. Betegnes af videoselskabet som værende "Dræbende morsom" - gad vid om livsforsikringen dækker den slags?
Release: sept. Esselte.

GHOSTCHASE

(Ghostchase)
USA 1988.
90 min.
Inst: Roland Emmerick.
Gyserfarce. To fallerede skrækfilmsinstruktører arver et magisk ur, der ved midnat får onkel Butler til at genopstå for at hjælpe de to med at bevise, at de ejer et filmstudie.
Release: efterår, Irish.

DER HIMMEL ÜBER BERLIN

(Himlen over Berlin)
Vesttyskland 1986.
130 min.
Inst: Wim Wenders.
Tysk version.
To engle oplever Berlin, dens facetter og mennesker - og får lyst til at opleve det rigtigt. Med Peter Falk og Bruno Ganz som de to englebasser.
Release: okt. ABCollection.

THE INVISIBLE KID

(Den usynlige dreng)
USA 1987.
100 min.
Inst: Avery Crounse.
Hifi.
Fantasy-komedie. En grøn væske gør en ung fyr usynlig, så kan han endelig gå ubemærket ind i pigernes omklædningsrum.
Release: okt. Pathe'-Nordisk.

LADY AND THE TRAMP

(Lady og vagabonden)
USA 1955.
73 min.
Inst: Loske/Geronimi/Jackson.
Walt Disney-tegnefilm om kærligheden mellem overklasse.cockerspanielen Lady og gadekøteren Vagabond.
Release: dec. Egmont.

THE LAST TEMPTATION OF CHRIST

(The last temptation of Christ)
USA 1988.
155 min.
Inst: Martin Scorsese.
Hifi.
Omdiskuteret Jesus-film med bl.a. Willem Dafoe, Harvey Kietel og Barbara Hershey. Baseret på Nikos kazantzakis' roman, manus: Paul (CAT PEOPLE) Schrader.
Release: sept. Esselte.

MISSING LINK

(Missing Link)
USA 1988.
90 min.
Inst: David & Carl Hughes.
Hifi.
Sci-fi/fantasy om menneskets fremkomst i Afrika for 1 mill. år siden. Sp-makeup-fx: Rick Baker.
Release: sept. Esselte.

MURDER BY MOONLIGHT

(Murder by moonlight)
England 1989.
91 min.
Inst: Michael Lindsey-Huge.
Hifi.
Sci-fi-krimi lavet til tv med Gitte Nielsen. En månekoloni er rystet over fundet af et lig af ukendt oprindelse.
Release: sept. Metronome/Vestron.

MURDER 1, MURDER 2

(Iskold hævn)
USA 1988.
92 min.
Inst: Paul Leber.
Gyser. En morder huserer blandt de rige i L.A. og efterlader ingen spor til politiet. Release: efterår, Irish.

MY MOM'S A WEREWOLF

(Hjælp! Mor er en varulv)
USA 1987.
84 min.
Inst: Michael Fischa.
Susan Blakely bides i tåen af en skummel dyrehandler (John Saxon) og forvandler sig til en varulv.
Release: efterår, Irish.

A NIGHTMARE ON ELM STREET 4 - The Dream Master

(Søvnløse nætter)
USA 1988.
89 min.
Inst: Renny Harlin.
Hifi.
Gyser. Fjerde del i serien om massemorderen Freddy, der hjemsøger folk i deres drømme.
Nb! De tre forgående film er udsendt på video som MORDERISK MARERIDT 1,2 og 3. Nr. 1 er udsendt af Pathe'-Nordisk, CBS/FOX; nr, 2 og 3 af Metronome-Warner. Nr. 3 har været vist i biografen som MARERIDT PÅ ELM STREET - DREAM WARRIORS.
Release: sept. ABCollection.

QUANTUM LEAP

(Alle tiders helte)
USA 1989.
90 min.
Inst: David Hemmings.
Hifi.
Sci-fi-komedie. Sam vågner op i en anden krop, kort før han selv vil forulykke i et testfly - for så at forhindre sin egen død.
Release: okt. Esselte.

PULSE

(Pulse)
USA 1988.
85 min.
Inst: Paul Golding.
Hifi.
Gyser. En 4 årig knægt opdager farlige fælder hos bedsteforældrenes naboer.
Release: nov. Video Trade/Esselte.

RØDTOTTERNE OG TYRANNOS

Danmark 1988.
95 min.
Inst: Svend Johansen.
Hifi.
Eventyrkomedie for børn - med helte, trold og drager, alt sammen sat i en socalrealistisk ramme.
Release: efterår, Pathe'-Nordisk.

SCHIZOID

(Saksemorderen)
USA 1986.
89 min.
Inst: David Paulsen.
Gyser. En skizofren morder dræber kvinder med et trebladet våben. Med Klaus Kinsky og Craig Wasson.
Release: okt. ABCollection.

THE SEVENTH SIGN
(Det syvende tegn)
USA 1988.
92 min.
Inst: Carl Schultz.
Hifi.
Gyser. Et efter et åbnes de tegn, der ifølge en ældgammel forudsigelse varsler jordens undergang. Demi Moore kan forhindre Dommedagen ved ikke at miste sit ufødte barn. Med JÜrgen Prochnov og Michael Biehn.
Release: aug. Egmont.

STILLWATCH
(Stillwatch)
USA 1987.
90 min.
Inst: Rod Holcomb.
Tv-gyser efter Mary Higgins Clarks roman. En kvindelig tv-reporter lejer et hus med en tragisk fortid. Med Lynda Carter og Angie Dickensen.
Release: efterår, Irish.

STRIPPED TO KILL II
(Razor-Blade)
USA 1988.
80 min.
Inst: ?
Hifi.
Strippere fra en berygtet natklub i Los Angeles myrdes på sribe.
Nb! Sequel til STRIPPED TO KILL udsendt af Screen Entertainment.
Release: nov. Esselte.

VIBES
(Vibrationer)
USA 1988.
85 min.
Inst: Ken Kwapis.
Hifi.
Eventyrkomedie med Cyndi Lauper, Jeff Goldblum, Peter Falk og Julian Sands på jagt efter en inkaskat.
Release: okt. Video Trade/Esselte.

VICE VERSA
(Hjælp, det er "søn" for far)
USA 1988.
95 min.
Inst:: Brian Gilbert.
Hifi.
Fantasy-komedie. Judge Reinholt bytter krop med sin søn, Fred Savage - på grund af et magisk kranium. BIG again.
Release: sept. Video Trade.

WAXWORK
(Waxwork)
USA 1988.
93 min.
Inst: Anthony Hickox.
Hifi.
Gyser om et vokskabinet fyldt til randen med alverdens uhyrer og monstre. Med David Warner, Zach Galligan og Deborah Foreman.
Release: okt. Metronome/Vestron.

A WHISPER TO A SCREAM
(Mord på linien)
USA 1988.
97 min.
Inst: Robert Bergman.
Hifi.
Gyser. En skuespillerindes telefonsex giver inspiration til brutale kvinde-mord.
Release: sept. Egmont.

WHO FRAMED ROGER RABBIT
(Hvem.snørede Roger Rabbit)
USA 1988.
101 min.
Inst: Robert Zemeckis.
Hifi.
Fantasy-farce, der blander real- og tegnefilm. Med Bob Hoskins, Chris Lloyd og alverdens tegnefilmsstjerner.
Release: nov. Egmont.

WICKED STEPMOTHER
(En heks til stedmor)
USA 1988.
90 min.
Inst: Larry Cohen.
Hifi.
Gyserkomedie med Barbar Carrera som en ond stedmor, der gør livet ulideligt for sin steddatter. Bette Davis og Laurene Landon medvirker.
Release: sept. Esselte.

WILDEST DREAMS
(En vild drøm)
USA 1987.
90 min.
Inst: Chuck Vincent.
Hifi.
Fantasykomedie om generte Bob, som smadrer en ægyptisk vase og derved lukker en sexglad dameånd ud. Med Heidi Paine.
Release: sept. Metronome/Vestron.

WILLOW
(Willow)
USA 1988.
121 min.
Inst: Ron Howard.
Hifi.
Fantasy-/eventyrfilm, der udspiller sig i et univers med dværge, alfer, drager, trolde og uhyrer, og hvor gode og onde kæmper mod hinanden. Ide af George Lucas - kunne såmænd være prequel til STAR WARS.
Release: dec. Esselte.

THE WIZARD OF OZ
(Troldmanden fra Oz)
USA 1939 (1989).
120 min.
Inst: Victor Flemming.
Den klassiske eventyrmusical er i anledning af sit 50 års jubilæum nu udsendt på video med Technicolorfarver restaureret ved moderne teknik.
Release: okt. Esselte.

Tak til: Vibeke Andersen, Egmont Film A/S; Per Henkær, ABCollection; Anne Bo og Kim Peschardt, Scanbox A/S; Bolette Holm, Esselte Video A/S; Pia Thanning, Metronome Video A/S; Hanne Drewsen og Marianne Charles, Pathé-Nordisk Films Video A/S; Irish Video A/S...
for materiale og velvillig bistand.

Freddy i SØVNLØSE NÆTTER

INFERNO går til bogen!
INFERNOs FORKÆTREDE FILM er arbejdstitlen på en encyklopædisk bog, dit 'zine netop er gået i gang med. Det bliver et større værk - det første på dansk - om film og filmfolk, forfattere, instruktører m.v. i/fra den fantastiske genre; med registre, artikler, undersøgelser, filmguides og naturligvis mange flotte illustationer.
Vil DU bidrage med materiale; eller har du blot gode ideer, så skriv ind NU!!
Foreløbig udgivelsestidspunkt: efterår 1990.

DANTE DEMENTI?!
Joe Dante har ikke klippet filmen THE ARENA (1974) som ellers nævnt i artiklen i INFERNO no. 1. Dantes navn står dog på creditlisten, men det var såmænd en ingag fra de italienske filmfolk - oplyser Jesper Ørsted. I så fald "Sorry"!!!

ARGENTO·SPECIAL

MICHELE SOAVI-interview

INFERNO TRADEMARK no.3

Kravlende og kæmpende frem fra dybet af en gruppe unge københavneres sjæle er en særdeles udspekuleret ide ved at se dagens lys. Den har været længe undervejs, men nu er den her, og det med så meget desto mere opsparet styrke!

THE COPENHAGEN HORROR FILM FESTIVAL

D. 25 Jan. - 3. Feb. 1991

Der er kort sagt fyret op under et projekt, der vil manifestere sig som et brændepunkt for forevisning af skrækfilm fra hele verden!

Udover filmene er det også planen at få instruktører, skuespillere, special effects-folk og andre spændende gæster til landet.

Programmet bliver en heksekeddel af filmforevisninger, paneler, konkurrencer, udstillinger, workshops, prisuddelinger, middage og stande, og der rundes af med det største HALLOWEEN-party nogensinde i Skandinavien (præmier til bedste udklædning osv.)

Be there - or be square!

Medlemskab: 1/4 år: 25,-
1 år: 100,-

Foreningen til Gennemførelse af Den Københavnske Skrækfilm Festival.
v/ Formand Benny Sørensen
Langøgade 25, 1 th.
2100 København Ø

INFERNO går til filmen!

Jesper Dannerfjord

Som bekendt hærgede **Batman**feberen det ganske land i de mørke efterårsdage, og mange danskere var dengang optaget af netop denne film. Men i Randers var filminteressen rettet mod en helt anden begivenhed. I efterårsferien begyndte man nemlig her optagelserne til en ny ungdomssplatterfilm. **Lykantrop.** hedder filmen, som er delvis produceret af INFERNO.

INFERNOs redaktør Peder Pedersen har lavet manuskript og makeupeffekter, skal selv instruere og har tilmed en af de væsentligste roller i filmen, hvilket desværre har bevirket, at INFERNO no. 2 er lidt senere på gaden end ellers beregnet. Flere af bladets medarbejdere - samt venner, familie, lokale teater- og dramafolk medvirker også i projektet, der nu realiseres efter at have været i planlægningsfasen i næsten et år.

Lykantrop. er et trekantsdrama. Den handler om Tanja (Marianne Fiil) og Thomas (Peder Pedersen), som så småt er blevet forelsket i hinanden. Men Tanjas tidligere fyr, Nielsen (Thomas Veng) prøver på alle tænkelige måder at forhindre de to nyforelskede i at indlede et forhold (intelligent?). Det viser sig, at det er Nielsen, som er væsnet, der har hærget det meste af byen, og han jager Thomas - både som menneske og monster - for at beholde Tanja for sig selv. Der er selvfølgelig nogle personer, som kommer i vejen for Nielsens mere eller mindre dyriske udskejelser.

Alt dette skulle forhåbentlig udmøntre sig i en vellykket omgang gys med masser af splatsekvenser. INFERNO vil følge optagelserne og se på, hvad der foregår såvel foran som bag kameraet, samtidig bringer vi her - som de første - et billede af monstret (der dog her ikke er helt færdiggjort).

Lykantrop. er selvfølgelig en 100% amatørfilm, der næppe vil få mere omtale end den, der bringes i INFERNO. Der er tilgængeld en del personer, som læser bladet og har interesse i det fantastiske. Derfor opfordrer vi alle jer, som selv laver amatør- og eksperimentalfilm indenfor den fantastiske genre til at indsende jeres værker, så vi kan anmelde og omtale dem her i bladet. Send evt. stillbilleder og HUSK frankeret svarkuvert, hvis i vil have filmene returneret!!!

Skriv til:

INFERNO
v/Jens Sørensen
Vester Altanvej 16
8900 Randers
Danmark

Mærk kuverten: **FantaVision!**

film review
-AKTUELLE FILM I BIFFEN OG PÅ VIDEO!

BIFFEN

The Abyss

Nicolas Barbano

THE ABYSS, USA 1989
DK-bio: Dybet/Abyss (Fox film)
Instr/Manus: James Cameron.
Foto: Mikael Salomon. Sp/fx: ILM, Dennis Muren, Dreamquest m.fl.
Musik: Alan Silvestri.
Medv: ED Harris, Mary Elisabeth Mastrantonio, Michael Biehn, Leo Burmester, Todd Graff, George Robert Klek, Christopher Murphy.
Længde: 140 minutter.

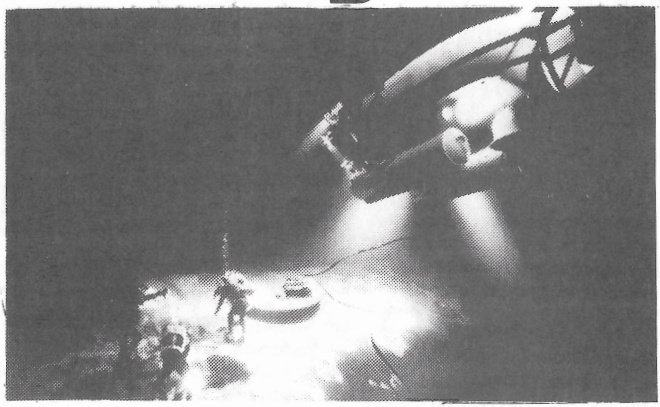

en scene fra THE ABYSS

Kort efter juni 1987-udgivelsen af Michael Crichtons roman »Sphere«, en undervandsgyser med havmonstre og rumvæsner, som lå øverst på bestseller-listen i tre måneder, startede fire Hollywood-selskaber hver deres deepsea-horror produktion. Alle vil de nu gerne give indtryk af, at DERES film blev til på ide-planet mange år før konkurrenternes. Sure.

Af de fire film har vi endnu Roger Cormans *Lords of the Deep* tilgode, men de øvrige er dukket op: Sean Cunninghams *Deepstar Six* (DK-video: Dybt nede) handler om et monster fra en undersøisk grotte. George P. Cosmatos' underholdende men uinspirerende *Leviathan* (DK-bio: Fanget i dybet) handler om genetisk forvandling af mennesker til gællemonstre. James Camerons overlegne *The Abyss* handler om ikke-jordiske væsener og jordisk krigsliderlighed.

Cameron, der startede sin karriere hos Roger Corman, har tidligere instrueret *Piranha II: Flying Killers* (Vampyrfiskene), *The Terminator* og *Aliens*. Den første var en stinker; de to andre behøver næppe nogen introduktion. *The Abyss* (det udtales med tryk på 2. stavelse, a-BIS) er som Camerons to tidligere film produceret af hans ex-hustru Gale Anne Hurd, der har vekslet hver eneste dollar til visuel valuta, ikke mindst takket være filmens danske fotograf, Mikael Salomon, og folkene fra Industrial Light & Magic.

The Abyss er ikke lige så nyskabende som i sin tid *Alien*, der takket være Giger/Cobb/Scott introducerede en helt ny måde at visualisere genren på, og den er ikke lige så helstøbt som hverken *The Terminator* eller *Aliens*. Forsøget på at genskabe suget fra *Close Encounters* er heller ikke ganske vellykket, men sine steder sprænger filmen rammer, så det næsten flyder over. Helt grundlæggende er det en god horrorfilm.

En atomubåd kommer galt afsted, vandet fosser ind, mændene skriger. Under ledelse af den nyligt fraskilte Bud (Ed Harris, der endnu ikke er sluppet ud af

sit kostume fra *The Right Stuff*) påtager et dykkerhold fra den undersøiske olierig Deepcore sig opgaven at redde evt. overlevende. De får følgeskab af et commandoteam under ledelse af den militære Coffey (Michael Biehn skjult bag en skurkagtig moustache) og Buds nævenyttige ex-hustru, Lindsey (hvordan kan man få lov at diske op med et gumpetungt navn som Mary Elisabeth Mastrantonio? Whatever happened to »Fay Wray« og »Vikki Lester«?).

I dybet genforenes Bud og Lindsey i kampen mod Bud og druknedøden (Ed Harris som Orpheus i undervandsverdenen) og møder nogle smukt fluoriserende NTI-væsener (that's Non-Terrestrial-Intelligence, stupid!) til sentimental kormusik af den middelmådige Alan Silvestri. *Aliens* it ain't, men:

Filmen udspiller sig i klaustrofobiske kulisser og stemningen er virkelig kvælende. Dette er en realistisk undervandsverden. De mange druknescener er vildt ubehagelige. En ny opfindelse gør det muligt at ånde vand med lungerne, men først må man igennem en traumatisk kvælning-oplevelse. Ideen vil givetvis blive kopieret i andre film! NTI'erne viser sig dels som gennemsigtige havdyr, dels som et vandlegeme, der vrider sig organisk og genspejler castets ansigtstræk i forsøg på at kommunikere; denne computer-effekt er skabt af ILM og ligner intet, man har set før!

James Cameron har atter skabt en intelligent og medrivende film. Uheldigvis har han meddelt pressen, at han ikke vil lave mere i den genre, da han er træt af special effects. Måske burde en eller anden fortælle ham, at film *er* special effects. Nuvel, hvis truslen er reel: Tak for tre flotte film, Jimmy!

ANOTHER

FUTURE FILMS

Sequelmania hærger stadigvæk horrorindustrien. I den nærmeste fremtid kan vi forvente at se den Cormanproducerede **The Outsider (Watchers II)** instrueret af Thierry Notz, med bl.a. Marc **(The Beastmaster)** Singer... **Alligator II... Robocop II**; Weller og Nancy vender tilbage, Tom Noonan og Belinda Bauer følger, og Irwin Keschner instruerer. Screenplay: Frank Miller og Walon Green... Christian Duguay instruerer **Scanners II: The New Order... Predator 2... Maniac Cop II**, instrueret af **Maniac**-instruktøren William Lustig... Tromafans kan se frem til **Subhumanoid Meltdown: Class of Nuke'em High II**... Stephen Kings "Misery" med James Caan og Kathy Bates, instrueres af Rob Reiner efter William Goldmans manus... Joe Dante har færdiggjort **Gremlins 2**, med Zach Calligan og Phobe Cates; Dick Miller - Mr. Futterman - vender også tilbage. Dantes næste projekt hedder **Monoliths**... Efter nyligt at have lavet **Darkman**, er Raimi klar til **Evil Dead III**. John Carpenters fremtidsfilm (a la **Mad Max**) **Pin-cushin** har Cher i hovedrollen. Hans næste film skulle iøvrigt være **Escape From L.A.** med Kurt Russell... Herhjemme har Nordisk Film distribueret **Hellbound**, omend censureret, skriv og klag: PATHÉ NORDISK FILM & VIDEO A/S, SKELBÆKGADE 1, 1717 KBH V... **Fluen II** kommer på video i marts... Det gør **The Salute of the Jugger** også... Først i april kommer Steve Miners **Warlock** fra Nordisk... **Vampire's Kiss** er udsendt fra ABCollection under biografttitlen **Hvem har taget mine tænder**... Fra Esselte kommer David Schmoellers **Puppetmaster** med Dave Allen-stop-motion-fx... **Night of the Demons (Ondskabens hus)** med Steve Johnson-fx er på trapperne fra Irish... Samme dist. leverer også **Hand of Death Part 25**, som tilsyneladende har vundet 1. prisen på Avoriaz. Denne slasherfilm-parodi er instrueret af Anders Palm... Be seeing you!!!

SPLAT - O - METER

The Colosseum, The Eiffel Tower og The Empire State Building. Urørlig og utvivlsomt et mesterværk.

Udemærket. Fin oplevelse.

Middel til god præstation med mange seværdige øjeblikke.

Bla bla - Rimelig jævn og fair osv. + ræk mig lige glasset med hovedpinepillerne.

(0 splats)"Borte med blæsten" i slowmotion er bedre. En suveræn bundskraber. Alle tiders røvtur.

ROBOCOP returnerer

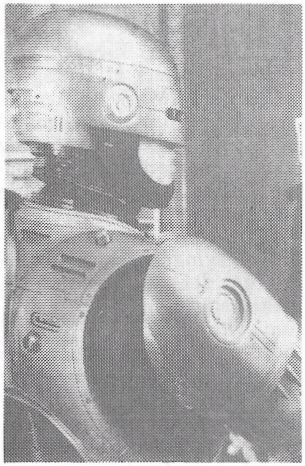

THE 'BURBS

Thomas Rostock

THE 'BURBS, USA 1989
DK-bio: Nabokrigen (UIP)
Instr: Joe Dante.
Manus: Dana Olsen.
Musik: Jerry Goldsmith.
Foto: Robert Stevens.
Sp/fx: Ken Pepiot, Peter Kuran, ILM.
Medv: Tom Hanks, Carrie Fisher, Bruce Dern, Rick Ducommun, Corey Feldman m.fl.
Længde: ca. 90 minutter.

Lad det være sagt med det samme: *The 'Burbs* hører ikke til blandt Joe *Gremlins* Dante allerbedste film.
Dertil er Dana Olsens manuskript om naboerne/genboerne Ray (Tom Hanks), Mark (Bruce Dern), og Art (Rick Ducommun) og deres nysgerrigt ansporede forviklinger med gadens nyindflyttede weirdo-familie The Klopeks alt for ensporet og uopfindsomt.

Dante kæmper en noget nær forgæves kamp med træge humoristiske situationer i filmens første to-trediedel og lykkes kun sporadisk med at indskyde den for ham typisk afsmittende kaotiske stemning, der så ofte har præget hans mest tilfredstillende håndteringer af »wacky« hverdagshændelser.

Sjældne enkeltsekvenser som Rays kones (Carrie Fisher) afvisning af »drengene« Mark og Art, da de spørger om hendes mand mon ikke kan komme ud og »lege«, og det konfronterende kaffeslabberads med de mistænksomme Klopeks, hvor Ray af ren og skær høflighed tvinges til at nedsvælge en delikat blanding af saltstænger og sardiner, bærer vidnesbyrd om hvilke højder, man måske kunne have nået, hvis blot linjen og en akkummulerende stramhed var blevet overholdt.

Istedet spreder Dante sit smør for tyndt og synes i høj grad at spare hovedmåltidet til fortællingens bogstavelig talt eksplosive klimaks, hvor samtlige frustrationer/aggressioner - såvel bag som foran kameraet forestiller man sig - luftes i en skønsom mikstur af tegnefilmselastisk bombardement.

Her sprænges nabokvarteret så at sige i tusinde stumper og stykker, alt imens Olsens tekstforlag en sidste gang forsøger at slå krølle på det hele med en interessant men ret så fejlplaceret moralsk ransagning af spændingsforholdet »observant« - »observerende«.

Det er en problemstilling, der uundgåeligt fører til gnidninger med Joe Dantes visuelt udtrykte ambition om at krydse Tex Averys anarkistiske humor med Frank Capras humanistiske, alt-elskende mikrokosmiske visioner, og at et usammenhængende indtryk opstår som følge skal ikke kunne forbavse nogen.

Eks-Corman lærling Dante har i virkeligheden slet ikke brug for spidsfindige tematikker til at hænge sit tekniske skelet op på, men snarere et godt, solidt gennemarbejdet manus til rollen som sparringspartner for alle de sindsyge ideer og skøre filmhistoriske referencepåfund han kan opmønstre.

In-Joke'en er *hans* våben, og den ting han instinktivt forstår at vende og dreje til sin og dermed vores fordel.

The 'Burbs indeholder da heldigvis også sin del af albue-i-siden varianten (men ikke nok - more please!!), og henvisningerne til bl.a. *Once Upon A Time In The West, The Texas Chainsaw Massacre* og *The Exorcist* er et af de få elementer, der holder filmen kørende i længere tid af gangen. Der udover er scenen med »lucky charms« Dick Miller og Robert Picardo som kværulerende skraldemænd tæt ved at være forestillingens bedste og i sig selv et stykke ægte, ubeskåret Dante. Ærgeligt er det bare, at der ikke er ret meget mere af den slags i dette rimelige vildledte værk!

FILM 1989

SCIENCE FICTION:
THE ABYSS (Dybet/Abyss).
ALIEN NATION (De mystiske fremmede).
BACK TO THE FUTURE PART II (Tilbage til fremtiden del II).
CYBORG (Helten).
EARTH GIRLS ARE EASY (Jordiske piger er nemme).
FLIGHT OF THE NAVIGATOR (Tilbage til virkeligheden).
HONEY, I SHRUNK THE KIDS (Skat, børnene er skrumpet).
LEVIATHAN (Leviathan - fanget i dybet).
MIRAKLET I VALBY.
MY STEPMOTHER IS AN ALIEN (Min pige vil i nærkontakt).
SHORT CIRCUIT 2 (Nr. 5 lever stadig).
TWINS (Tvillinger).

FANTASY:
THE ADVENTURES OF BARON MÜNCHHAUSEN (Verdens største løgnhals).
BATMAN (Batman).
HOMBRÉ MIRANDO AL SODESTE (Manden, der kiggede mod sydøst).
INDIANA JONES AND THE LAST CRUSADE (Indiana Jones og det sidste korstog).
THE LAND BEFORE TIME (Landet for længe siden).
MR. NORTH (Mr. North).
WARLOCK (Warlock - også Satan har en søn).
WILLOW (Willow).

HORROR:
CHILD'S PLAY (Barneleg).
CRIMINAL LAW (Mord i regnen).
DEAD RINGERS (Blodbrødre).
THE FLY II (Fluen 2).
FRIGHT NIGHT PART 2 (Gysertimen 2).
GHOSTBUSTERS II (Ghostbusters II).
A NIGHTMARE ON ELM STREET 4: THE DREAM MASTER (Søvnløse nætter).
PET SEMATARY (Ondskabens kirkegård).
VAMPIRE'S KISS (Hvem har taget mine tænder?).

Genreinddelingen er vejledende, ikke indiskutabel. Nogle vil muligvis mene, at LICENSE TO KILL, THE DEAD POOL, THE NAKED GUN og THE 'BURBS burde have været med blandt ovenstående.

-nb

SUBSCRIPTIONS

INFERNO

A FANZINE WITH A SENSE OF THUNDER FROM DEEP DOWN UNDER!!!

4 NUMRE

Danmark	**Dkr. 40.00**
Resten af Skandinavien	**Dkr. 50.00**
Øvrige lande	**Dkr. 75.00**

Husk at gøre opmærksom på fra hvilket nr., du ønsker at abonnere.

Beløbet sendes som check el. indbetales på

Giro: 545 38 79
INFERNO
v/Jens Sørensen, Vester Altanvej 16,
8900 Randers, Danmark.

Dantes INFERNO; Argentos INFERNO; Filmguide 1988; Joe Dante-filmbiografi; Makeup-interview; STAR TREK, tv-serien; comics; BAD TASTE, BARON MUNCHHAUSEN more!!!
August 1989; 32 sider/ill.; 10,- (incl. forsendelse).

VIDEO

HELLBOUND

Søren Jacobsen

HELLBOUND: HELLRAISER II, England 1988
DK-video: Hellraiser II (Nordisk)
Instr: Tony Randel.
Manus: Peter Atkins, efter Clive Barkers fortælling. Musik: Christopher Young.
Foto: Robert Vidgeon, B.S.C.
Sp/mu: Image Imagination, Geoff Portass m.fl.
Medv: Claie Higgins, Asley Laurence, Kennet Cranham, Doug Bradley m.fl.
Længde: ca. 100 minutter.

I 1978 blev den legendariske engelske punk-gruppe Sex Pistols opløst, og året efter udsendte pladeselskabet Virgin opsamlings-LP'en "Flogging A Dead Horse". Nok var titlen ironisk ment, men selvfølgelig blev pladen sendt på markedet, fordi Virgin ville tjene nogle hurtige penge, mens publikum endnu kunne huske Sex Pistols.

Den moderne filmindustri har i årevis arbejdet efter samme princip: Pisk den døde hest indtil der kun er det blodige skelet tilbage. Publikum er for længst blevet dresseret til at se den ene sequel efter den anden, og så længe filmene giver kasse, kan producenterne trygt klaske højere og højere romertal på filmenes titler.

Således er det også gået Clive Barkers flotte instruktør-debut, **Hellraiser**, fra 1987 - en voldsom og brutal film om en mands begær efter at vende tilbage til livet. Han blev revet i småstykker af nogle meget grimme kødkroge.

Filmen blev hyldet for sine rå og energiske billeder, lavet på et minimalt budget, og Barkers store sans for at få det yderste ud af sine skuespillere. Filmens historie var desværre også lidt for oplagt til at blive udpint i en fortsættelse.

Hellbound: Hellraiser II begynder kun få timer efter dramaet i huset på Lodovico Street. Kirsty vågner op på The Channard Institute, ledet af den mystiske Dr. Channard, der har en hemmelig samling af sære Professor-terninger, som tilkalder djævle og dæmoner. Blandt patienterne er også den stumme Tiffany, der er ret fiks til at løse indviklede gåder. Gæt engang hvad hun skal bruges til.

Mens Kirsty modtager forunderlige meddelelser om, at hendes far befinder sig i helvede, bringer Dr. Channard den onde Julia tilbage ved hjælp af en håndfuld patienters blod. Alle brikker er nu på plads til at helvedes porte kan åbne sig, og resten af filmen foregår i en stor labyrint, hvor vi møder vores gamle venner The Cenobites, de fire dæmoner med de grimme kødkroge.

Ideen til **Hellbound** er egentlig god nok. Hvor The Cenobites i den første film besøgte vores verden, er de denne gang på hjemmebane. Men manuskriptforfatteren Peter Atkins er ikke gjort af samme stof som Clive Barker. Han ved ganske enkelt ikke, hvad han skal stille op med sine personer. Meget af tiden render de bare rundt i lange, helt ens, korridorer for at standse op, når filmens rytme forlanger en splattersekvens. Og dem er der mange af.

Julia møder Frank igen, og flår hans hjerte ud. Dr. Channard bliver forvandlet til en Cenobite. Først flænses hans ansigt med ståltråd, så bores hans hoved fast til en lang tentakkel. Med sine nye Cenobite-kræfter slår Dr. Channard de andre Cenobites ihjel, Pinhead får skåret halsen over så blodet sprøjter. O.s.v. o.s.v.

Spandevis af teaterblod og uanede mængder af latex-kød plejer at få splatterfans til at klappe begejstret i deres små hænder, men i **Hellbound** er blodet kun en behagelig afvæksling fra den tåbelige historie. Manuskriptet har flere huller end en fluesmækker. Man kan kun skrige højt af grin, da Kirsty i slutningen af filmen tager Julias hud på for at narre Dr. Channard. Sad der tilfældigvis en lynlås i ryggen eller hva'? Filmen giver ikke noget svar. Find selv de andre fejl - **Hellbound** bugner af dem.

Clive Barkers mange fans vil blive slemt skuffet, når de ser denne film, der mangler hver eneste gnist af den magi, der gjorde **Hellraiser** til et mindre mesterværk. Soundtrackfreaks vil nyde Chris. Youngs flotte musik, og splatterfans vil sikkert savle over de blodige klip (Så meget som censuren nu tillader), men som skrækfilm betragtet har den absolut intet at byde på. Det eneste jeg virkelig kan blive bange for er **Hell On Earth: Hellraiser III.** Manuskriptet er skrevet, for man skal jo som bekendt piske den døde hest, så længe der endnu er kød på skelettet.

PUB
I BEGYNNELSEN KOM HAN SJELDENT, LIKSOM UNNSELIG. HAN KIKKET INNENFOR; DET HANG EN SÆR LUKT I TØYET HANS.
SENERE MEDBRAKTE HAN SIN EGEN LILLE SVARTE FLASKE, SOM ALKOHOLIKERE HAR FOR VANE, OG BLE LENGE. NÅR HAN FIKK NOE Å DRIKKE, BLE HAN SNAKKESALIG.
SKÅL IHR SLYNGELN, DRINK RAUS ALLE!
HAN TALTE EN UNDERLIG BLANDING AV TYSK OG ENGELSK.
HAN BLE GANSKE AVHOLDT. HAN VAR EN PUSSIG LITEN FYR.
I TRINK YOU!
HANS MÅTE Å SKÅLE PÅ VAR EN STÅENDE VITTIGHET. HAN SKÅLTE FOR SIN OSS UKJENTE HJERTENSKJÆR, OG FORDI HAN IKKE KUNNE FORSKJELLEN PÅ „I DRINK TO HER" OG „I DRINK HER", TOK HAN ALLTID FEIL OG SA I STEDET.....
JEG DRIKKER HENNE!
HENNES SKÅL

JEG KOM I SNAKK MED HAM EN DAG OG SPURTE, HVEM HUN EGENTLIG VAR, HENNE, HAN ALLTID SKÅLTE FOR. HAN SÅ PÅ MEG, LIKSOM TAKKNEMLIG OVER, AT DET KUNNE INTERESSERE MEG.

FÜR EIN MÄDEL! JEG MØTTE HENNE PÅ EN KURORT, HVOR JEG VAR FOR MINE NERVEN. DIE NERVEN, VERSTEHEN SIE?

DET VAR EN UNDERLIG HISTORIE, HAN FORTALTE MEG. JEG GJENGIR DEN SÅ VIDT MULIG MED HANS EGNE ORD, MEN UTEN HANS GEBROKNE SPRÅK. HUN HADDE VÆRT EN USEDVANLIG VAKKER KVINNE.

JEG SYNTES, JEG IKKE HADDE SETT HENNE PÅ FLERE DAGER, OG GIKK INN PÅ HENNES VÆRELSE. DET VAR MEGET DRISTIG AV MEG. SELV-OM VI BODDE PÅ SAMME HOTELL. HUN LÅ HELT STILLE PÅ SENGEN...

MEIN GOTT! HUN ER DØD....

JEG VILLE ROPE PÅ NOEN, MEN KUNNE IKKE, HUN VAR SÅ DEILIG!

JEG KYSSET HENNE, UND..... MEN JEG SKAMMET MEG IKKE.

BAKETTER KUNNE JEG IKKE FORLATE HENNE. JEG FORTALTE PORTIEREN, AT HUN VAR MIN SØSTER.....

OG HAN TRODDE MEG.

HUN ØNSKET Å BLI BEGRAVET I SIN HJEMBY. JEG REISER MED SAMME OG TAR HENNE MED MEG.

DE BRAKTE HENNE TIL MIN BY OG TIL MITT HUS I EN KISTE.....JEG LA HENNE I MIN SENG.....

VAR DET GALT AV MEG? JEG ELSKET HENNE JO! JEG HADDE EN IDÉ OM AT HUN KUN SOV, AT HUN VILLE VÅKNE.....

SKREVET AV ERWIN NEUTZSKY-WULFF — TEGNET AV TORSTEIN GUNDERSEN

THEY LIVE

Nicolas Barbano

THEY LIVE, USA 1988
DK-video: Skjulte fjender (Dansk Filmindustri)
Instr: John Carpenter.
Manus: Frank Armitage (John Carpenter), baseret påp Ray Nelsons novelle "Eight O'Clock in the Morning".
Musik: John Carpenter og Alan Howarth.
Foto: Gary Kibbe.
Sp/fx: Jim Danforth.
Sp/mu: Frank Carrisosa.
Medv: Roddy Piper, Keith David, Meg Foster, George "Buck" Flower, Peter Jason, Raymond St. Jacques, Jason Robards III, John Lawrence m.fl.
Længde: 95 minutter.

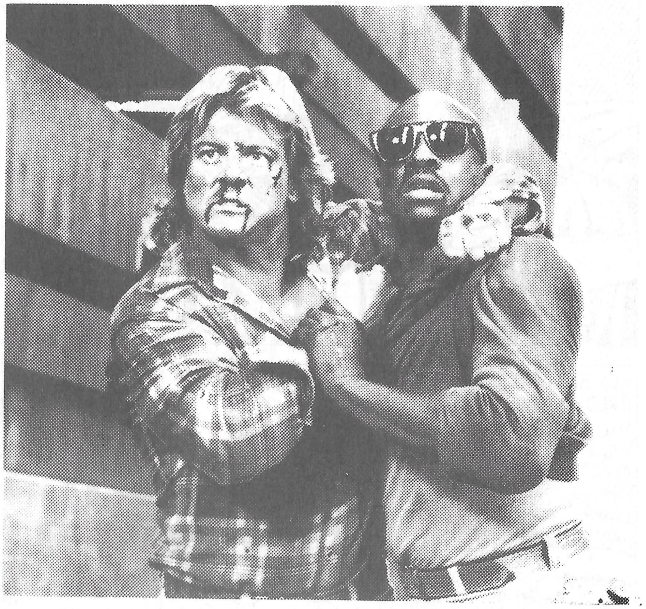

Et univers domineret af grådighed og lediggang. Dem, der har guldet, laver reglerne. Helikoptere svæver lydløst over taberne, der accepterer med et skuldertræk, følger den hvide stribe midt på vejen, forguder penge og ser tv. Alle irriteres voldsomt, når ham idioten med sin piratsender igen afbryder tv-reklamerne med alt sit ævl: » Our impulses are being re-directed. We are living in an artificially induced state of consciousness that resembles sleep. Their intention to rule rests with their annihilation of consciousness!« Rygter om voldsepidemier og verdens undergang tages let. En præst træder op på en sæbekasse for at prædike mod løgn og grådighed; han fjernes af politiet. Det ser sort ud: The world Needs a wakeup call!

Ind i denne døs træder stålværksbøffen John Nada, et arbejdsløst nul, vuggende afsted til tonerne af et dovent selvtilfreds rythm & blues-tema. Han tror på Amerika, siger han, men tvinges til at vågne op, da han næsten tilfældigt får fat på et par solbriller, der sætter ham i stand til at se om bag samfunds-facaden. Life's a bitch - and she's back in heat! mumler vor helt nu og knytter næverne: I ain't daddy's little boy nomore!

Hvis Roddy Pipers workingclass-hero er irriterende i sin oversmarte stupiditet, er filmens »skjulte fjender« til gengæld et kup! Da Nada (spansk for »ingenting«) får brillerne på, forsvinder farverne, postmodernismens overfladiske fascinationskraft, og de subliminelle budskaber træder frem på plakater, aviser, bladforsider og pengesedler: Obey - Conform - Consume - Sleep - Watch TV - Submit - Stay asleep Do not question authority - No independent thought - No imagination!

Landegrænserne er kun blændværk: Hele verden styres og udnyttes af en frådsende overklasse, væsener fra en anden planet, med dødninge-ansigter og dødsmarte armbåndsradioer, der også virker som Scotty-get-me-outta-here-moduler. Alt dette skjules for menigmand via hypnotiske signaler, som sendes fra alle tv-apparater, også når disse ikke er tændt. Det bliver Nadas mission at slukke for disse signaler!

Den gråhårede hippie John Carpenter har med *They Live* skabt en iderig actionfilm som fungerer, trods mange løse forbindelser både på manuskriptplanet og i persontegningen. For Carpenters bekymring er ærlig og smitter af på filmen, hvis truende storbymiljø bliver realistisk og skræmmende. Da Nada første gang tager solbrillerne på og ser verden uforvrænget, tror vi på, at dette er Carpenters verden: 68-generationens skuffelse over yuppiernes sejr, den døde, kommercielle farveladekultur. They live? Njah - formodentlig ligger der et dybt ironisk budskab gemt i den titel!

EDGE OF SANITY

Nicolas Barbano

EDGE OF SANITY, England/Ungarn 1988
DK-video: Mord i blonder (Nordisk)
Instr: Gérard Kikoine.
Manus: J. P. Felix & Ron Raley.
Musik: Frederic Talgorn.
Makeup: Gordon Kaye.
Design: Jean Charles Dedieu.
Foto: Tony Spratling.
Medv: Anthony Perkins, Glynis Barber, David Lodge, Ray Jewers, Sarah Maur-Thorp, Ben Cole, Jill Melford.
Længde: 87 minutter.

Den skotske Robert Louis Stevensen skrev »The Strange Case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde« i 1886, midt i den viktorianske epoke. Denne genspejles genialt i historien om forskeren, der for at leve op til samfundets forventninger må lægge en sådan dæmper på sin »rastløse lystighed«, at han tilsidst føler sig som to personer. For at give begge en chance får han sin krop til i perioder at reflektere den undertrykte del af hans personlighed - der imidlertid er blevet bekæmpet så længe, at den kropsliggøres som en deform dværg!

Filmatiseringerne tværer som regel romanens skarpt formulerede ideer ud, men kan kompensere ved at vise al den sextase, Stevenson trods alt var for pæn til at beskrive. Dog er vi abnormt langt fra kilden i *Edge of Sanity*, den seneste udgave, en slags »Dr. Jekyll og Mr. Miksoskopist«:

En lille dreng ligger på et høloft. Dybt under ham ruller en kvinde sig ophidset i høet, spreder benene, smiler indbydende med sygeligt røde læber. Til drengen? Nej, en mand kommer ind i billedet, kaster sig over hende, lynene understreger parrets hoftebevægelser. Drengen stirrer, kravler nærmere kanten og får overbalance. Han bliver hængende med hovedet nedad og straffes brutalt, mens kvinden ler hysterisk.

Vi er i en af londonlægen Dr. Jekylls drømme, udløst af hans nye anæstetikum, som han morer sig med privat, da det blandt andre bieffekter virker euforiserende. Til dagligt er Dr. Jekyll en træt, haltende herre, som diskret vender blikket væk, da en ung pige blotter brysterne i hans konsultation. Men i drømmene er han den lille dreng, som kikker uartigt, og som får sin straf.

Picture seach fremad. Jekyll har indåndet dampene fra en skrappere blanding af medikamentet, ligner nu mest af alt en pensioneret trækkerdreng, og går igang med at realisere drømmene. Hallucinatoriske blå gyder fører frem til et svømmende bordelgulv, hvor en velvillig pige midt i alt det røde inviterer ham indenfor. Men Hyde vil kun kikke.

Det ligger dog stadigvæ k tungt på hans sjæl, alt det kikkeri. Han slæber derfor en pige op på et tag, hvor han gnider hende i skridtet med sin stok, mens en tilfældig mand kikker på fra sit vindue. Hyde kan nu onanere af hjertens lyst: Da det er manden i vinduet, der kikker, har Hyde ikke gjort noget forkert! Bagefter skærer han så halsen over på pigen - det hører sig lissom til.

Dette sygelige trip munder ud i en psykotisk strøm af vrangforestillinger. Man føler modstræbende, at ægtemanden Jekyll er langt mere sympatisk end den ulækre Hyde, at afsporet seksualitet som denne måske er værd at undertrykke, trods alt! Midt i paradeen af topløse piger og inspirerede drømmebilleder er det således en flot, men - spredte indslag af chok og humor til trods - også dybt deprimerende film.

BØGER

WALT DISNEY

Walter Elias Disney voksede op i Marceline, Missouri, på en idyllisk bondegård med masser af dyr - men økonomiske problemer tvang snart familien til Kansas City, hvor den tyranniske fader tvang brødrene Roy og Walt til surt arbejde fra morgen til aften. Walt opdagede imidlertid, at han var god til at lave karikaturtegninger, og det satte ham på sporet af en karriere, der skulle søsætte en lang række af dette århundredes mest ufattelige eventyr.

»Walt Disney«, det sjette bind i »profilserien« (første bind var Jan Bredsdorffs »Edgar Allan Poe«), er fortalt af Jakob Stegelmann, der har set og skrevet med analytisk skarpsindighed og stor kærlighed. Fra det indledende afsnit om de herlige barndomsoplevelser i Metropol, frem til det kunstneriske Fall & Decline of the Walt Disney Empire efter Walts død, er man åndeligt med på vognen: Hver eneste beskrevne film og figur træder lyslevende frem for en - man får lyst til at gense det hele!

Dette er dog ikke en bog om Disneys film, men om mennesket Walt Disney, belyst bl.a. ud fra hans film. Stegelmann fra det hele til at give mening, og et levende perspektiv toner frem, den uforudsigelige, nostalgiske, rastløse Walt, hvis Jekyll & Hyde-agtige gemyt ses bedst i hans splittede forhold til den fredsommelige Mickey Mouse og den hidsige Donald Duck.

Det tog mig en pokkers masse tid og energi at komme gennem denne lille bog. Problemet med Stegel-

Fortsættes på side 30.

COME FACE TO FACE WITH HELL!!!

Jeps, nu har du for alvor chancen: Thomas Rostock sørger for et - for første gang - på - dansk - godt - og - grundigt - kik på og ind i Italiens goremeister no. 1; nemlig **Dario Argento**, samt et interview med DA-protegé **Michele Soavi** - instruktøren bag **Stagefright** og **La Chiesa**. Orakel Nick taler om censurliderlighed i dagens Danmark - it's alive! Schapiro har tænkt på at skrive lidt om **Larry Cohen**. Pedro ser på **Rick Baker** - monstermaker... og så kommer der selvfølgelig de obligatoriske comics, previews, reviews, latest news m.m.

Nej, Woody... du finder ikke INFERNO derinde!?

INFERNO 3

Deadline for Inf. 3: April

FANZINES

PHENOMENA

Fynboen Søren Jacobsen har sagt farvel til sit "Evil Mail"-foretagende for at lave et rigtigt lille fanzine - om skræk og rædsel. "Phenomena" (Argentosøsterfanzine til Chas' Baluns "Deep Red" og vores "Inferno") er et miniblad uden de store illustrationer, men med god og indholdsrig tekst: anmeldelser, nyheder og ikke mindst debat (hvilket man har savnet).

"Phenomena" er en enestående måde, hvorpå du kan følge med i det, der sker.

Udkommer en gang om måneden og rekvireres pr. abonnement: kr. 30.- for fem numre. (A5-20s)

PHENOMENA v/Søren Jacobsen, Rasmus Rasks Allé 49, 5250 Odense SV, Giro: 145 26 65.

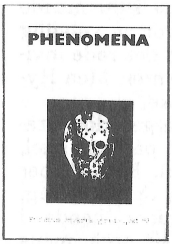

BLOODY DARLINGS

Dette 'zine stammer fra Aalborg - og mangler i modsætning til "Phenomena" ingen illustrationer. Disse er her lånt forholdsvis fra amerikanske magazines som "Fangoria" og "Cinefantastique". Teksten er ganske underholdende, men desværre også en del overfladisk: hovedsagligt anmeldelser af low-budget-/independent-film som **Street Trash** og **Combat Shock** - med et rating-system meget lig "Deep Red's".

Hvad angår lay-out har editor Lars Hegnet fortalt, at denne udtrykker den glæde, han følte, da han lavede bladet. Er det tilfældet, må Lars' liv være temlig rodet.

Fås hos bl.a. Fantask i København og Laserdisken i Aalborg. (No. 1: dec. 89 - kr. 10.-; A4)

Fortsat fra side 29.

manns smittende begejstring er, at man får lyst til at høre sine gamle Disneyplader, og at alle de dejlige sange forstyrrer læsningen. Andet har jeg sådan set ikke at klage over. Bogen anbefales enhver, der har et personligt forhold til de store, udødelige Disney-film.

Jakob Stegelmann: Walt Disney Nyt Nordisk Forlag Arnold Busch A/S, 1989, 160 sider, ill., kr. 128,-

FAUST

Selvom Erwin Neutzsky-Wulff oprindelig er en skønlitterær forfatter - kendt for romaner som "Anno Domini", "Gud" , "33. marts" og "Menneske " - har han igennem de seneste syv år gjort sig bemærket med faglitteratur om programmering, okkultisme og verdenshistorie. Med "Faust", der udkom kort før jul, er han nu vendt tilbage til romanen, og alt tyder på, at der er flere på vej.

Faust-skikkelsen stammer fra Johann Faust, der levede ca. 1480 - 1540. Han kendes kun fra få kilder, hvor han omtales som astrolog og magiker. Allerede kort efter sin død blev han dog en litterær legende i folkebøger og på teatrets scener. Figuren inspirerede Christopher Marlowe til "The Tradegy of Doctor Faustus" (1588), og Goethe til hans "Faust" i to dele, som han arbejdede på fra ca. 1790 til kort før sin død i 1832. Siden-hen har utallige forfattere benyttet Faust-figuren, og især Goethes værk har dannet grundlag for et stort antal operaer og film.

Neutzsky-Wulffs "Faust", der er henlagt til vor tid, er i mine øjne en værdig efterfølger til Marlowe og Goethe. Den er så overraskende og kompleks, at jeg ikke vil vove et handlingsreferat. Det er også nærliggende at kalde den et hovedværk i forfatterskabet, hvorfor den - omend ikke så let læsning - er et udemærket sted at stifte bekendtskab med Neutzsky-Wulffs ganske særegne værker.

Erwin Neutzsky-Wulff: Faust (Borgen, 340 sider, kr. 328).

CARPENTER-FILE

KORTFILM:

FIRELIGHT, USA 1966.

THE RESURRECTION OF BRONCO BILLY, USA 1970.

TV-FILM:

SOMEONE'S WATCHING ME (aka HIGHRISE), USA 1978.
(DK-video: Mord på 43. etage)

ELVIS, USA 1979.
(DK-video: Elvis)

GREY PANTHER EXPRESS (aka DARN YOU, MARRY LANDERS), USA 1979.

SPILLEFILM:

DARK STAR, USA 1974.
Instr./Prod./Musik: John Carpenter.
Manus: John Carpenter og Dan O'Bannon.
Foto: Douglas Knapp.
Sp/fx: Dan O'Bannon, Ron Cobb m.fl.
Medv: Brian Narelle, Dre Pahich, Cal Kuniholm, Dan O'Bannon, Joe Saunders, Miles Watkins og Cookie Knapp.
Længde: 83 minutter.

ASSAULT ON PRECINCT 13, USA 1976.
(DK-bio/video: Sidste nat på station 13)
Instr/Manus/Musik: John Carpenter.
Prod: J. S. Kaplan.
Foto: Douglas Knapp.
Sp/fx: Richard Albain jr.
Medv: Austin Stoker, Darwin Joston, Laurie Zimmer, Martin West, Tony Burton, Charles Cyphers, Nancy Loomis m.fl.
Længde: 90 minutter.

HALLOWEEN, USA 1978.
(DK-bio/video: Maskernes nat)
Instr/Musik: John Carpenter.
Manus: John Carpenter og Debra Hill.
Foto: Dean Cundey.
Medv: Donald Pleasence, Jamie Lee Curtis, Nancy Loomis, P. J. Soles, Charles Cyphers, Nick Castle m.fl.
Længde: 90 minutter.

THE FOG, USA 1979.
(DK-bio/video: Tågen)
Instr/Musik: John Carpenter.
Manus: John Carpenter og Debra Hill.
Prod: Debra Hill.
Foto: Dean Cundey.
Sp/fx: Richard Albain jr.
Sp/mu: Rob Bottin.
Medv: Adrienne Barbeau, Jamie Lee Curtis, Janet Leigh, John Houseman, Tom Atkins, Charles Cyphers, Nancy Loomis, Hal Holbrook m.fl.
Længde: 91 minutter.

ESCAPE FROM NEW YORK, USA 1981.
(DK-bio/video: Flugtaktion New York (genudsendt på video under titlen "Flugten fra New York"))
Instr: John Carpenter.
Manus: John Carpenter og Nick Castle.
Prod: Debra Hill og Larry Franco.
Foto: Dean Cundey.
Musik: John Carpenter og Alan Howarth.
Sp/fx: Gary Zink, Eddie Surkin og Pat Patterson.
Medv: Kurt Russell, Lee Van Cleef, Ernest Borgnine, Donald Pleasence, Isaac Hayes, Adrienne Barbeau, Season Hubley, Tom Atkins, Charles Cyphers og Harry Dean Stanton.
Længde: 99 minutter.

THE THING, USA 1982.
(DK-bio/video: The Thing - Det grusomme udefra)
Instr: John Carpenter.
Manus: Bill Lancaster, baseret på John W. Campbells roman "Who Goes There?".
Prod: David Foster og Lawrence Turman.
Foto: Dean Cundey.
Musik: Ennio Morricone.
Sp/fx: Roy Arbogast.
Sp/v/fx: Albert Whitlock.
Sp/mu: Rob Bottin.
Medv: Kurt Russell, A. Wilford Brimley, T. K. Carter, David Clennon, Keith David, Richard Dysart, Charles Hallahan, Peter Maloney, Richard Masur, Donald Moffat, Joel Polis, Thomas Waites, Larry Franco.
Længde: 108 minutter.

CHRISTINE, USA 1983.
(DK-bio/video: Christine)
Instr: John Carpenter.
Manus: Bill Phillips, baseret på en roman af Stephen King.
Prod: Richard Kobritz.
Foto: Donald M. Morgan.
Musik: John Carpenter og Alan Howarth.
Sp/fx: Roy Arbogast m.fl.
Medv: Keith Gordon, John Stockwell, Alexandra Paul, Robert Prosky, Harry Dean Stanton, Christine Belford m.fl.
Længde: 111 minutter.

STARMAN, USA 1984.
(DK-bio/video: Starman)
Instr: John Carpenter.
Manus: Bruce A. Evans og Raynold Gideon.
Prod: Larry Franco.
Foto: Donald M. Morgan.
Musik: Jack Nitzsche.
Sp/fx: Roy Arbogast m.fl.
Sp/v/fx: ILM.
Sp/mu: Dick Smith, Stan Winston og Rick Baker.
Medv: Jeff Bridges, Karen Allen. Charles Martin Smith og Richard Jaeckel.
Længde: 115 minutter.

BIG TROUBLE IN LITTLE CHINA, USA 1986.
(DK-bio/video: Hvem springer kineserne for?)
Instr: John Carpenter.
Manus: Gary Goldman og David Z. Weinstein (adaption af W. D. Richter).
Prod: Larry Franco.
Foto: Dean Cundey.
Musik: John Carpenter og Alan Howarth.
Sp/v/fx: Richard Edlund m.fl.
Sp/mu: Steve Johnson, Screaming Mad George m.fl.
Medv: Kurt Russell, Kim Cattrall, Dennis Dun, James Hong og Victor Wong.
Længde: 99 minutter.

PRINCE OF DARKNESS, USA 1987.
(Dk-bio/video: I en kælder sort som kul)
Instr: John Carpenter.
Manus: Martin Quatermass (=John Carpenter)
Prod: Larry Franco.
Foto: Gary B. Kibbe.
Musik: John Carpenter og Alan Howarth.
Sp/mu: Frank Carrisosa.
Medv: Donald Pleasence, Lisa Blount, Victor Wong, Dennis Dun, Jameson Parker, Alice Cooper m.fl.
Længde: 102 minutter.

THEY LIVE, USA 1988.
(DK-video: Skjulte fjender)

Se videoanmeldelsen side 28.

ANDRE:

EYES OF LAURA MARS, USA 1978 (writer).
HALLOWEEN II, USA 1981 (co.-writer, co.-producer, co.-music).
HALLOWEEN III - Season of the Witch, USA 1983 (co.-producer, co.-music).
THE PHILADELPHIA EXPERIMENT, USA 1984 (executive producer).
BLACK MOON RISING, USA 1986 (writer).

Brygget af malt, råfrugt og humle